Proletari din toate țările, uniți-vă!

scînteia tineretului

ORGAN CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI COMUNIST

ANUL XXVI, SERIA II. Nr. 6711 | 6 PAGINI — 30 BANI | MIERCURI 16 DECEMBRIE 1970

VIZITA TOVARĂȘULUI NICOLAE CEAUȘESCU

la expoziția consacrată rezultatelor cercetării științifice și producției de tehnică militară

În dimineața zilei de 15 decembrie, tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretar general al Partidului Comunist Român, președintele Consiliului de Stat, comandantul suprem al Forțelor noastre Armate, împreună cu tovarășii Emil Bodnaraș, Paul Niculescu-Mizil, Gheorghe Pană, Virgil Trofin, Ilie Verdeț, Maxim Berghianu, general-colonel Ion Ioniță, Vasile Patilineț, Ioan Avram, ministrul industriei construcțiilor de mașini, au vizitat Expoziția principalelor realizări în domeniul cercetării științifice și producției de tehnică militară.

Realizările prezentate ilustrează modul în care cadrele forțelor noastre armate, conducerea ministerului, traduc în viață politica partidului și statului nostru de întărire a capacității Forțelor Armate ale țării, sarcinile trasate de tovarășul Nicolae Ceaușescu la adunarea activului de bază al forțelor armate din 1967 și Consfătuirea cadrelor de bază din M.F.A. din 1970 de a se extinde producerea în țară a tehnicii militare moderne de luptă, de a se acorda „toată atenția dotării armatei noastre cu mijloace de luptă necesare, pentru ca ea să-și poată îndeplini în condiții bune misiunile încredințate".

Expoziția înfățișează eforturile specialiștilor din armată, în strînsă colaborare cu inginerii și tehnicienii din industria națională, pentru crearea de noi tipuri de tehnică militară necesare înzestrării forțelor noastre armate, pentru asimilarea în producție a unor modele de armamente care nu s-au realizat pînă acum în țară și perfecționarea celor aflate în prezent în dotare.

La sosire, tovarășul Nicolae Ceaușescu și ceilalți conducători de partid și de stat sînt întîmpinați de adjuncții ministrului forțelor armate, de generali și ofițeri superiori.

Pe un mare platou, în aer liber, în standuri special rezervate infanteriei, trupelor mecanizate și de tancuri, artileriei, aviației, marinei și altor genuri de arme, sînt prezentate tipuri de armament, instalații, mașini, agregate, echipament, dispozitive introduse recent în înzestrarea trupelor, rod al capacității și nivelului tehnic al industriei socialiste în plină dezvoltare, al eforturilor statului și poporului. Conducătorilor de partid și de stat le sînt prezentate aparate și echipamente radio-tehnice cu performanțe superioare, puncte mobile de comandă de regimente și mari unități, dotate cu instalații moderne care permit conducerea operativă a acțiunilor de luptă, mijloace artileristice și de apărare antiaeriană perfecționate, armament reactiv pentru elicoptere și marină, precum și machete ale unor tipuri de nave. De asemenea, sînt expuse mașini și agregate de geniu, de trecere de deminare și altele, mijloace de protecție împotriva efectelor armelor chimice, tipuri noi de autoateliere și diverse autoutilitare ale serviciilor armatei. Un stand este consacrat mijloacelor poligrafice, de radio și cinematografie mobile.

Rețin atenția mijloacele originale destinate instruirii complexe în condiții apropiate realității cîmpului de luptă, a artileriștilor, tanchiștilor și piloților. Sînt prezentate, printre altele, un simulator pentru pregătirea mecanicilor conducători de tancuri, o instalație electronică cu ajutorul căreia se „realizează" tragerea antitanc fără consum de muniție, o centrifugă de antrenament a piloților, precum și muniție reactivă de calibru redus care redă caracteristicile tragerilor reale cu rachetele folosite la exercițiile și aplicațiile militare.

(Continuare în pag. a V-a)

ÎN AGRICULTURA COOPERATISTĂ

CREDITELE ACORDATE DE STAT SPRIJINĂ SPORIREA PRODUCȚIEI

Interviul nostru cu

ION RUȘINARU,
președintele Băncii Agricole

Expunerea tovarășului Nicolae Ceaușescu la ședința de lucru de la C.C. al P.C.R. din 23 noiembrie 1970, cu privire la îmbunătățirea organizării, planificării și conducerii agriculturii marchează un eveniment deosebit de important în viața economică a țării, constituie ÎNDREPTARUL după care toți factorii de răspundere din acest domeniu, începînd cu Ministerul Agriculturii și Silviculturii și ajungînd pînă la consiliile de conducere ale cooperativelor agricole de producție trebuie să se ghideze în întreaga lor activitate. Vă rugăm să detaliați natura relațiilor pe care Banca Agricolă le va întreține, în lumina expunerii amintite, cu sectorul agricol cooperatist.

— În primul rînd să mi se îngăduie a spune că recenta Expunere a secretarului general al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu, fundamentează o nouă etapă în dezvoltarea agriculturii noastre, dezvăluie noi valențe ale potențialului nostru agricol, direcționează, cu deosebită claritate, viitoarea evoluție agricolă a țării. Pentru noi, cei care ne ocupăm de problemele agricole această expunere înseamnă mult mai mult decît un ghid orientativ, înseamnă **un veritabil plan de lucru al cărui spirit ne revine obligația să-l respectăm neabătut.** Referindu-mă la întrebarea dv. trebuie, în primul rînd, să menționez elementul nou care a intervenit în relațiile noastre cu cooperativele agricole de producție și anume asigurarea, acolo unde cooperativele nu dispun de sumele necesare pentru retribuirea cooperatorilor care au îndeplinit condițiile menționate în expunere, adică, bărbații — 20 de zile lucrate lunar și femeile — 15 zile lunar, asigurarea unor credite necesare acoperirii acestor cerințe. Tot aici trebuie menționat că, în anumite situații, în care unele cooperative, din motive obiective, nu pot asigura membrilor săi condiții să lucreze lunar numărul minim de zile amintit, acest credit va fi acordat, în primul an de la aplicarea noului sistem de organizare și retribuire a muncii, în mod excepțional și pentru 15 și respectiv 10 zile lucrate lunar de către cooperatori cu condiția, așa cum se arată în expunere, a participării la executarea tuturor lucrărilor necesare în cooperativă. De asemenea, și țin să subliniez aceasta, cooperativele care din motive obiective nu pot plăti contribuția corespunzătoare la Casa de pensii, vor primi credite pentru a putea asigura lunar cooperatorilor pensionari drepturile bănești stabilite prin lege. Trebuie spus că acest regim de credite privește doar acele cooperative care, așa cum arătam, din motive obiective, nu pot asigura plata minimului la care se referă expunerea. În rest, adică marea majoritate a cooperativelor agricole de producție, vor continua să achite cooperatorilor contravaloarea normei muncă realizată ca și pînă acum, adică în funcție de cîștiguri, peste minimul garantat. Cît privește relațiile noastre cu cooperativele agricole de producție, acestea vor continua pe aceleași temeiuri, adică vom acorda credite conform politicii financiare a statului, politică generoasă și care acordă mari înlesniri sectorului agricol cooperatist.

Sîntem doi reporteri care am străbătut, în ultimele luni, mai multe județe: Ilfov, Teleorman, Olt, Dolj, Mehedinți. Din discuțiile purtate cu consiliile de conducere ale unor cooperative agricole de producție din aceste județe, cu uniunile județene ale cooperativelor agricole a reieșit, că nu întotdeauna Banca Agricolă onorează, integral, cererile de credite. Aceste cooperative reclamă, ca fiind unul din motivele principale ale rezultatelor slabe, tocmai neacordarea creditelor solicitate. Ni s-a explicat, nu o dată, că aceste credite ar fi de natură să le echilibreze situația financiară, în ansamblu.

— Spuneam mai sus că politica financiară a statului, în ce privește sectorul agricol cooperatist, este generoasă în toate compartimentele sale. Trebuie să adaug că este în aceeași măsură și stimulativă. Dumneavoastră ați subliniat oportun că acele „demonstrații" erau fără cusur din punctul de vedere al consiliilor de conducere cu care ați discutat. În fapt, nu poate fi vorba, pentru a preciza terminologia, de nici un fel de „demonstrație". Orice cooperativă de pe întreg cuprinsul țării poate beneficia de credite oricît de mari din partea Băncii Agricole cu o singură condiție, însă: **să avanseze în cererea sa argumente plauzibile, adică să demonstreze** — aici termenul poate fi folosit avînd în vedere conținutul său

MIHAI PREDESCU
A. NICOLAE

(Continuare în pag. a V-a)

Pag. 3

LUMEA IDEILOR

- Sentimentul istoriei (dialogul nostru cu acad. prof. Petre Constantinescu-Iași)
- Oameni, idei, idealuri: CONSTANTIN OLCESCU
- Cititorul vrea să afle
- Biblioteca

Pag. 4

„UIMITORUL DR. COANDĂ"

- Despre tinerețe
- Mărturii la Muzeul Aerului din Paris
- Să visăm...
- — Convorbire cu acad. Henri Coandă —
- „Efectul Coandă" în acțiune

CONFERINȚA ORGANIZAȚIEI MUNICIPALE BUCUREȘTI A UNIUNII TINERETULUI COMUNIST

La Casa de cultură a studenților s-au desfășurat marți lucrările Conferinței Organizației municipale-București a Uniunii Tineretului Comunist.

Au participat tovarășii Dumitru Popa, prim-secretar al Comitetului municipal București al Partidului Comunist Român, Ion Iliescu, prim-secretar al Comitetului Central al Uniunii Tineretului Comunist, ministru pentru problemele tineretului, Traian Ștefănescu, președintele Consiliului Uniunii Asociațiilor studențești din România, delegați și numeroși invitați.

După prezentarea dării de seamă asupra activității desfășurate de Organizația municipală București a U.T.C. în perioada ianuarie 1969—decembrie 1970, au fost expuse proiectul programului de activități viitoare, precum și raportul Comisiei de cenzori.

Au urmat discuții pe marginea materialelor expuse și alegerea Comitetului municipal-București al U.T.C., a Comisiei de cenzori și a delegaților la Congresul al IX-lea al Uniunii Tineretului Comunist. Conferința a desemnat și candidații Organizației municipale București pentru organele centrale ale U.T.C. care vor fi alese la Congresul al IX-lea al Uniunii Tineretului Comunist.

Într-o atmosferă de puternic entuziasm, participanții la Conferință au adoptat, în încheierea lucrărilor, textul unei telegrame adresate Comitetului Central al Partidului Comunist Român, tovarășului Nicolae Ceaușescu, în care se angajează, în numele tineretului din Capitală, să-și închine întreaga ființă înfăptuirii mărețului program adoptat de cel de al X-lea Congres al Partidului Comunist Român.

CUM SE POATE IMPUNE

„MUNCA" ÎN ORARUL ȘCOLII

Continuă să fie la ordinea zilei chestiunile organizatorice și de conținut legate de introducerea obiectului „Munca" în orarul școlilor de cultură generală. Despre aspectele concrete ale aplicării acestei măsuri în școlile Capitalei ne vorbește astăzi tovarășa SOFIA PUȘCAȘU — inspector general al Inspectoratului școlar din municipiul București.

— De fapt, n-am pornit pe un teren nedeșelenit. Este al doilea an de cînd organizăm activități practice pentru elevii claselor a IX-a și a X-a ale școlii generale. Avem, deci, o oarecare experiență. Și avem, mai ales, un punct de plecare în asigurarea bazei didactice-materiale, necesară unei asemenea activități. Sigur, problemele s-au amplificat. De la cei 6 500 de elevi — cîți avem cuprinși în ultimele două clase ale școlii generale — trecem la asigurarea unor condiții de muncă pentru cîteva zeci de mii. Adică și pentru elevii din clasele VII—VIII ale școlii generale precum și pentru cei care învață în licee...

— Bucureștiul însă, fiind cel mai mare centru industrial al țării, poate „asimila" în unitățile sale productive acest mare număr de tineri...

— Desigur, dar nu aceasta este unica soluție adoptată. Încredințînd școlilor rezolvarea acestei probleme, ne aflăm astăzi în posesia unor soluții pe cît de diverse pe atît de interesante. Așa, de pildă, în prezent avem puse la punct 480 ateliere școlare corespunzătoare pentru ca băieții să dobîndească deprinderi practice în prelucrarea lemnului și metalului. În aceste ateliere se execută lucrări de tîmplărie, lăcătușerie, electrotehnică. Fetele au, la rîndu-le, condiții de lucru în toate școlile pentru croitorie și broderie. Mai puțin rezolvate pînă acum sînt aspectele legate de predarea noțiunilor de gospodărie, întrucît nu avem cantine. Dar și în direcția aceasta se fac tatonări, se caută formule potrivite.

Sigur, aceste ateliere nu ne ajung și nici nu pot satisface deplin sub raportul diversității. Și atunci multe școli au perfectat convenții cu întreprinderi pentru o gamă destul de largă de meserii. Iată cîteva exemple: Liceul nr. 29 își trimite elevii la Întreprinderea „Progresul" — unii vor lucra în mecanică, alții la mașinile de încălțăminte; Liceul nr. 38 a încheiat o convenție cu „Postăvăria Română" — deci elevii săi se vor introduce în tainele industriei textile; Liceul nr. 15 a stabilit legături cu mai multe întreprinderi, potrivit intereselor de cunoaștere dovedite de elevi. Astfel, ei se vor instrui în domeniile conducerii auto, construcții de aparate electrice și radiotehnice, tricotaje.

Pot înmulți aceste exemple. Dar mi se pare mai utilă mențiunea că **absolut** toate unitățile productive cărora li s-au adresat în acest sens directorii școlilor din oraș au dovedit foarte multă înțelegere și receptivitate. Cu toate că în fiecare unitate

Convorbire realizată de MARIETA VIDRAȘCU

(Continuare în pag. a II-a)

Cine vede farfurii zburătoare ?

de GEORGE IVAȘCU

Sub acest titlu, **Curierul științific** dintr-un recent număr al ziarului „Le Monde" ne împărtășește concluziile articolului unui cercetător, Donald I. Warren, de la Universitatea din Michigan, publicat în revista americană „Science".

Teza lui Warren este următoarea: viziunea farfuriilor zburătoare e legată de starea personalității celor care pretind a fi zărit ciudatele obiecte, iar aceasta e definită prin gradul de „coherență" sau de „incoherență" între diferiții parametri constituind statutul social al individului. În funcție de datele avute la îndemînă, autorul a ținut seamă de trei factori pentru a defini coherența: **venitul** individului, nivelul lui de **educație** și caracteristicile **etnice** (un factor important în S.U.A. unde imigrația a antrenat juxtapunerea a numeroase comunități umane).

Mai precis: un exemplu de individ „coherent", după acest criteriu, ar fi acela al unui director de societate, protestant și alb (venit superior, nivel de educație ridicat, membru al grupului social dominant), și un medic negru (de venit mijlociu, educație superioară, dar membru al unui grup social minoritar). Ei bine, acesta va fi considerat ca un individ suferind în statutul său social de o gravă „incoherență".

Constatare, desigur, pe cît de obiectivă, pe atît de sugestiv exprimată. Deloc inedită. Unde, însă, intervine Warren e că el încearcă a stabili o relație între aceste două etaloane sociale și... viziunea farfuriilor zburătoare. Cităm: printre cetățenii albi, cu un venit inferior cifrei de 5 000 dolari pe an, dar avînd un statut social „coherent", nu se constată decît o proporție de 2,4 la sută care afirmă a fi văzut farfurii zburătoare; în timp ce în mediul celor de culoare, avînd un statut social foarte „incoherent", proporția e de 11,7 la sută.

Cum stau lucrurile la alte niveluri de venituri: între 5 000 și 10 000 dolari pe an, peste 10 000 dolari ș.a.m.d. ?

În bună logică, răspunsul ar fi că cu cît veniturile sînt mai ridicate, cu atît structura psihică a respectivilor indivizi e mai „coherentă", deci numărul — dintre aceș-

(Continuare în pag. a II-a)

Puncte de vedere

DISTRIBUȚIA ÎN COPRODUCȚII

În statisticile anuale are un loc bine stabilit socoteala filmelor în coproducție, calculate nu numai în raport cu cele integral realizate de o cinematografie anume ci și, în cadrul coproducțiilor, la rubrica „filme cu majoritate de participare" spre deosebire de cele „cu minoritate de participare". Luînd, astfel, de exemplu, studiul Centrului Național al Cinematografiei Franceze (publicat în Buletinul informativ al acestui centru) vom vedea că, în 1969, au fost produse 70 de filme artistice de lung metraj „integral franceze" cărora li se adaugă coproducții, după cum urmează:

49 — cu participare franceză majoritară și

35 — cu participare străină majoritară

Avînd și noi experiența unor colaborări fructuoase, de altfel, și cu firme franceze — cum este, mai ales, „Gaumont International" — știm că participarea respectivă înseamnă nu numai finanțare, ci și prilej de a lansa pe traiectorie internațională actori de valoare pe care respectiva firmă îi cultivă. Amintesc, de pildă, pe Claude Rich pe care casa „Gaumont International" l-a susținut și l-a ajutat să se afirme prin distribuirea lui de cîte ori se ivea ocazia.

Și cinematografia noastră dispune astăzi de posibilități ce o recomandă ca partener interesant pentru casele de filme din lume.

Nu voi enumera, mai departe, titluri de coproducții sau alte forme de colaborare cinematografică intrate în practica actualității curente. Mă voi opri doar la o latură, importantă pentru noi, aceea a distribuțiilor în atari filme.

Desigur, afișul unei coproducții are nevoie de nume răsunătoare care s-o recomande, iar, pe de altă parte, este dreptul regizorului să aleagă cutare actor pentru cutare rol. Este deci departe de intențiile noastre de a pleda pentru alte distribuții decît cele a căror răspundere — inclusiv artistică — și-au asumat-o cineastul și studiourile producătoare. Nu voi face, deci, ținînd seama de multiple obligații reciproce ale coproducătorilor, tentativa de a susține, de pildă, în locul lui Amedeo Nazzari din „Columna" necesitatea distribuirii unui alt actor, doar pe motivul că gloria sa a apus și astăzi nu mai figurează (nici în țara sa de baștină), pe generi-

EUGEN ATANASIU

(Continuare în pag. a II-a)

Ne-am informat pentru dv.

...REȚI SĂ TRIMITEȚI ... FELICITARE ...E ANUL NOU ?

De la cărți poștale ilustrate ...50 lei) pînă la unicate lucrate ...nual (11—17 lei) • Telegrame ...", „lux" • Felicitări telefonice

Aveți de ales, pentru a vă ...icita prietenii cu ocazia ...bătorilor de iarnă, între ...strate, mesaje telefonice ...pediate de la domiciliu, te...rame „Z", „Lux" sau tele...ate. Iată, mai întîi, cîteva ...ănunte despre gama deose... de bogată, superioară ani... trecuți, a popularelor ilus...te-felicitări. Numai Direc... poștelor lansează peste 5 ...ioane exemplare (preț 1,90 inclusiv timbrul) care,

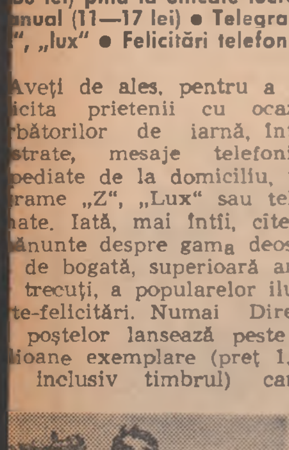

...n intermediul celor 2 100 ...cii poștale, vor putea fi gă...e în absolut orice colț al ...ii, atît în orașe cît și în me...l rural. Pentru cele aproa... 20 de modele, machetele ...fice sînt combinate cu dia...itive realizate după foto...fii originale. Cîteva dintre ...dele — aparținînd regreta...ui artist fotograf Ion Ha...el — sînt împodobite cu ...diționala urare „La mulți ... !"... aurite. Tot dintre nou... notăm și pliantele de lux ...lei, inclusiv plicul și tim...l) : pe carton sînt aplicate ...ete din foiță metalică, re...zentînd noul ansamblu ...ureștean din Piața Univer...ții, (ele au fost realizate ...r-un tiraj limitat : 50 000 ...mplare).

...n librării puteți găsi în ...ste zile : felicitări alb-negru tip carte poștală (de două mărimi, prețul 0,50 lei și 1 leu), pliante alb-negru de 1,50 și 2 lei ; pliante cu motive populare, de 2, 2.50 și 3,50 lei. Tot în librării pot fi achiziționate ilustrate imprimate în relief cu motive de iarnă la prețul de 3, 3,50 lei. La tutungerii s-au difuzat deja ilustrate de 1,90 și 1.25 lei cu timbre și 0,75 lei fără timbre. De o înaltă ținută grafică sînt felicitările, simple sau în plicuri, cu valoare de unicat, împodobite cu adevărate opere de artă miniaturale, realizate în diferite tehnici, de către fondul plastic și unitățile de artizanat, la magazinele cărora pot fi găsite la prețuri de 7, 11, 16 lei.

De asemenea, în toate orașele din țară vor funcționa servicii de primire a telegramelor prin telefon. În București, de pildă, formînd numerele 11.18.90 sau 11.38.00 pot fi transmise telegrame simple. Remarcăm telegramele „Z", care pot fi expediate chiar în aceste zile, pentru a fi comunicate la data dorită, și telegramele telefonate, în care mesajul este transmis celui felicitat chiar de către operatorii P.T.T.R., în interval de circa o oră. Sînt puse în circulație un număr sporit de telegrame tip „Lux", foarte solicitate în anii trecuți, care cuprind alături de text și o ilustrată festivă.

Deci toate premizele pentru ca solicitările cele mai exigente să fie satisfăcute, pentru ca nimeni să nu rămînă... nefelicitat.

ȘERBAN FITU

Subredacțiile transmit

ORADEA : „Galeriile de artă din Oradea găzduiesc primele expoziții personale ale tinerelor Maria Beke și Etelka Emődi, absolvente ale Institutului de arte plastice „Ion Andreescu" din Cluj. Cele 11 lucrări ale Mariei Beke se disting, dincolo de delicatețe și măiestrie, prin materialele de execuție, acestea fiind urzeală de cînepă, bătătura din deșeuri textile. Decorarea interioară este și tema pe care o abordează Etelka Emődi în cele 30 de tablouri. Interesante sînt, de asemenea, serviciile de cafea, farfuriile pentru prăjituri, la care sursa de inspirație au constituit-o formele vaselor aparținînd culturii Precucuteni.

CLUJ : Un grup de tineri arheologi amatori, condus de elevul Valentin Cîmpean de la Liceul „Gh. Barițiu" din Cluj a descoperit pe terasa joasă din stînga Văii Nadașului — un mormînt conținînd un schelet conservat în lut datînd din epoca migrațiunilor, împodobit cu cercei de aur și un colier format din multe mărgele de sticlă. O descoperire — semnal în urma căreia Muzeul de istorie și arheologie din Cluj a făcut o seamă de săpături cu prilejul cărora s-au găsit trei fragmente ale unei săbii scurte de fier, o fibulă „digitală" de argint aurit.

PITEȘTI : **A treia ediție a „Festivalului filmului artistic și documentar pentru pionieri și școlari"** din municipiul Pitești s-a bucurat de succes deplin. De-a lungul a două săptămîni 14 000 de școlari au vizionat 16 filme, s-au întîlnit cu activiști de partid, de stat și oameni de cultură. (Filmele cu cei mai mulți spectatori au fost „Tudor", „Pădurea spînzuraților", „Baltagul", „Procesul alb", „Răscoala"). Elevii păstrează plăcute amintiri de la întîlnirile cu regizorii de film Elisabeta Bostan, Virgil Calotescu și Gheorghe Vitanidis, cu actorul Emanoil Petruț și cu operatorul Ovidiu Gologan. În cadrul acestei acțiuni închinată sărbătoririi semicentenarului partidului 14 000 de elevi au pătruns mai adînc în lumea fascinantă a filmului.

BRAȘOV : Sezonul alb înseamnă în satul turistic Șirnea o surpriză : pîrtia de schi de 500 m iluminată modern, unică în satele patriei noastre. Pîrtia nocturnă își așteaptă vizitatorii cu ospitalitate și cu împrejurimi de o rară frumusețe : Piatra Craiului, Măgura Codlei, culmile Bucegilor.

DÎMBOVIȚA : Primele universități populare în mediul sătesc au fost inaugurate la Moroeni și Cornești. Prima, funcționează cu două cursuri săptămînale : „România pitorească" și „Figuri de seamă ale științei și culturii". Cea de-a doua are trei cursuri, adăugîndu-se și „Mic îndreptar agrozootehnic".

Manifestarea se-nscrie în eforturile care se fac de către Comitetul județean pentru cultură și artă și Comitetul județean al U.T.C. pentru răspîndirea culturii în masele largi.

La Ateneul tineretului

CONCURS DE CULTURISM

Duminică, 20 decembrie ora 9.30, în Sala de marmură a „Ateneului tineretului" din Capitală, Aleea Alexandru 38, sector 1 va avea loc, în premieră pe țară, un concurs de culturism deschis sportivilor legitimați la cluburile și asociațiile sportive din București. Concursul este organizat pe două categorii : pînă la 1,68 m. și peste această înălțime. El va fi condus de arbitrii judecători puși la dispoziție de Federația română de haltere și culturism, pe baza tabelei de punctaj elaborată de aceasta.

În aceeași zi, la ora 11.00 are loc recitalul „De la Ateneul tineretului la Ateneul Român" susținut de foști și actuali studenți ai Conservatorului bucureștean : Tudor Dumitrescu (pian), Dafin Ionescu (vioară) — **acompaniat** la pian de Carmen Frățilă. **Recitalul va fi prezentat de** Mircea Ștefănescu, **redactor la Editura „Muzica".**

La ora 12.00 Ateneul tineretului vă invită la vernisajul expoziției lui Mitișor D. Dorin **care expune pictură, grafică, metalo-plastie și... poezii.**

Club

La uzina „Alumina" din Oradea a luat ființă un club tehnic pentru elevi cu profilul „Aparate de măsură și automatizare în industria chimică". Inițiator : comitetul U.T.C. al uzinei. Colaborator : ing. Ioan Mărculescu, șeful serviciului A.T.M. La reuniunile clubului participă 35 de elevi ai Liceului nr. 4 din localitate.

OCT. PĂUN

ÎN EDITURA POLITICĂ

AU APĂRUT :

- **FR. ENGELS : Ludwig Feuerbach și sfîrșitul filozofiei clasice germane**
- **FR. ENGELS : Rolul muncii în procesul transformării maimuței în om**
- **AUGUSTIN DEAC : Engels și România**
- **L. PĂTRĂȘCANU : Sub trei dictaturi**
- **WALTER LORD : Pearl Harbour**
- **CHRISTIAN BERNADAC : Medicii blestemați (experiențele medicale pe oameni în lagărele de concentrare).**

24 h

●●● CU BANII ÎN CIORAP. Aflat într-un compartiment al trenului de persoane 1 001 pe ruta Caransebeș-Lugoj. Paulescu Petru zis „Raia" (18 ani) din Domașnea (Caraș-Severin) a fost ispitit de poșeta unei călătoare. La percheziția corporală efectuată de un lucrător de miliție sesizat de victimă, suma furată — 200 lei — a fost găsită în unul din ciorapii hoțului. O scamatorie care o să-l coste scump !

●●● FALSA AVENTURĂ. De cele mai multe ori înțelegerea greșită a noțiunii de aventură duce la infracțiune. Așa s-a întîmplat și cu trei minori din Oradea — Karnyaki Eugen (16 ani), Meszaros Istvan (16 ani) și Sava Aurel (13 ani) care au părăsit școala, au fugit de acasă, s-au adăpostit într-o colibă din apropierea orașului și au început să sustragă tot felul de obiecte din avutul obștesc și particular. În mod firesc, „aventura" s-a încheiat la miliție.

●●● BĂUTURA CU BUCLUC. Vergu Cristian (18 ani), muncitor la Întreprinderea județeană de construcții Vîlcea s-a lăsat ademenit de o sticlă de lichior în valoare de 11 lei, pe care a sustras-o dintr-un magazin cu autoservire. În comuna Popești (Iași), Vasile Bulgaru (15 ani) a fost surprins de cetățeni pe cînd ieșea din pivnița bufetului pe care o spărsese pentru a fura 6 sticle cu țuică. Tentația băuturii neplătite îl va duce pe amîndoi în închisoarea corecțională.

●●● UN CHEF „PE DEZBRĂCATE". După ce a chefuit împreună cu Buciuman Ion la bufetul din Lăzăreni (Bihor), Covaci Mihai (20 ani) — în drum spre casă — și-a lovit amicul de beție pînă l-a adus în stare de inconștiență, după care l-a dezbrăcat și i-a luat hainele, lăsîndu-l gol în marginea șoselei. Cu adevărat „chef pe dezbrăcate" !

CRONICA TEATRALĂ

DOUĂ PIESE ROMÂNEȘTI LA TEATRUL TINERETULUI DIN PIATRA NEAMȚ

În cei zece ani de la înființare, pe care îi va sărbători curînd, Teatrul Tineretului din Piatra Neamț a avut destule succese artistice naționale și internaționale, a lansat suficiente nume de actori, regizori și scenografi, piese și autori dramatici, pentru ca profilul și orientarea repertorială a teatrului să-și capete ratificarea în timp și să devină evidente pentru oricine vrea să le vadă. Un teatru făcut de actori tineri, jucînd autori tineri și piese despre și pentru tineri, antrenînd în jurul său colaboratori tineri, încercînd să promoveze programatic nu o anumită formulă de teatru ci o diversitate de formule, care să se caracterizeze totuși și prin noutatea valorilor de limbaj scenic pe care le propune. Iată, pe scurt, orientarea repertorială și profilul teatrului, căruia nu i se pot aduce obiecții de principiu, chiar dacă, subiectiv, nu sîntem pentru un titlu sau altul din repertoriul unei stagiuni.

Ceea ce i se putea reproșa însă obiectiv teatrului în ultimul timp, era o anumită alunecare în estetism, în detrimentul tonusului său vital, în detrimentul forței de penetrație a spectacolelor sale și chiar în detrimentul spiritului tineresc de echipă, care-l condusese la cele mai prestigioase realizări. Dar iată că, după un început de stagiune tributar acestei tendințe, urmează acum încă două spectacole cu piese românești, în care regăsim, dincolo de calitățile unuia sau de mediocritatea celuilalt, valoarea spiritului de echipă, în buna tradiție a teatrului din Piatra Neamț, insuflețind dificilele tablouri de ansamblu ale basmului lui Creangă și chiar schematicele personaje ale unei piese de Andi Andrieș.

Harap Alb, în dramatizarea regizoarei Zoe Anghel Stanca, este un scenariu simplificat al basmului, în care menținerea povestitorului ca personaj reușește să nu deranjeze scenicitatea reprezentației, chiar dacă nu-i poate restitui în întregime umorul și savoarea limbii literare a lui Creangă.

Secondată de coregraful Gheorghe Căciuleanu, autor al desenului modern, parodic, pe care îl are mișcarea în acest spectacol, de Vladimir Popov, creatorul unui decor pe cît de ingenios pe atît de simplu și funcțional, permițînd totodată sugestia feeriei printr-un eclerai policrom, și de Diana Ioan, realizatoarea unor costume dificile, care-și asumă nu numai sarcina de a caracteriza un personaj, ci și pe aceea de a sugera atmosfera diferitelor locuri de desfășurare ale acțiunii, regizoarea Zoe Anghel Stanca are de adus în scenă o lume mirifică, o lume de gize și monștri, de zîne și feciori de crai, de păsări măiestre și cai năzdrăvani, o lume imaginară, pe care numai fantezia, talentul și bucuria de a juca a acestor copii mari, care rămîn actorii, o poate însufleți și transmite sălii cu netulburată candoare.

Sentimentul reușitei acestui spectacol este deplin prin veselia lui contagioasă, umorul robust și de bună calitate, verva cu care se joacă, neîntreruptă. Joacă tot teatrul, aproape fiecare actor, cîte două trei personaje, povestitorul se plimbă printre noi și răsare acolo unde nu te-aștepți, așa încît încetul cu încetul ne lăsăm duși de el în lumea basmului, în care odată intrați redevenim copii noi înșine. Cîteva trupuri omenești în maiouri sînt rînd pe rînd o fîntînă, un pod, o carte, un roi de albine sau o herghelie de cai năzdrăvani, cu care coregraful spectacolului realizează tablouri plastice de mare virtuozitate.

A-i mai reproșa spectacolului decalajuri de ritm, mici nesincronizări sau întîmplătoare accente stridente, înseamnă a nu-i respecta regula jocului și a nu mai fi în stare, la rîndul nostru, de bucuria jocului, care se cere trăită integral. Vom semnala doar cîteva nume, dintr-o distribuție care ar merita să fie citată în întregime : Constantin Cojocaru în Harap Alb, Valentin Uritescu (Setilă și Calul), Mitică Popescu (Păsărilă și Cerbul), Lucia Ștefănescu Dobre în fața lui Roș Împărat, Boris Petroff (Gerilă), Ieronim Crișan (Spînul și Feciorul mijlociu), Marta Savciuc, Sibylla Oarcea și Eugenia Balaure în fetele Împăratului Verde, Olga Bucătaru în Crăiasa albinelor și Marga Pavlidis în Crăiasa zînelor, Corneliu Dan Borcea (Povestitorul).

Cel de al doilea spectacol, cu piesa Duet de Andi Andrieș demonstrează dorința justificată a teatrului de a juca piese cu o problematică specifică tineretului nostru contemporan, neuitînd totodată să promoveze autori mai puțin jucați și nici faptul că teatrul se află la Piatra Neamț, deci în imediata vecinătate a autorilor ieșeni. Singurul lucru care pare să fi fost uitat este însă tocmai acela care trebuia să primeze și anume criteriul valorii artistice, pentru că abordarea unor probleme reale ale tineretului — aici cele legate de repartizarea și adaptarea intelectualilor în mediul rural — rămîne în cazul de față schematică din punct de vedere dramaturgic, săracă și aridă din punct de vedere spectacular, facilă în pitorescul unor personaje și adesea forțată în comicul de limbaj.

Autorul se angajează într-o utilă dezbatere etică — și acest lucru trebuie prețuit cum se cuvine — invitînd la luciditate, însă termenii de referință prin care duetul personajelor principale (Nic și Luchi) urmează să-și dobîndească și să-și afirme forța morală, sînt insuficient conturați, linearitatea desenului psihologic al celorlalte personaje reducîndu-le la condiția unor apariții cam schematice atunci cînd ar fi fost nevoie de o pregnantă consistență dramatică.

Regia lui Gabriel Negri și scenografia Dianei Ioan, cu toate eforturile pe care le fac, nu reușesc să reducă decît în parte handicapul schematismului piesei, astfel încît putem consemna reușite parțiale, momente de spectacol și apariții actoricești relevînd disponibilități artistice remarcabile.

Ion Muscă (Nic) și Eugenia Balaure (Luchi) se dovedesc un cuplu viabil, cu multiple posibilități expresive, Mitică Popescu (Colegul) și Boris Petroff (Moșul) au un umor savuros, Marga Pavlidis (Colega) cultivă un comic cu destule bune efecte grotești, Sibylla Oarcea (Diafana) aduce pregnanță și dezinvoltură scenică unei simple apariții episodice, Ieronim Crișan (Flăcăul) are un umor sec de bună calitate și cu o reală priză la public. Reîntîlnim și aici o reală bucurie a jocului la interpreții amintiți, o capacitate de dăruire scenică și o credință în teatru care merită, cu atît mai mult, toate felicitările.

Sînt două spectacole care atrag atenția asupra posibilităților colectivului din Piatra Neamț și în această stagiune, justificînd interesul cu care este urmărită în continuare evoluția teatrului.

VICTOR PARHON

MUNCA

(Urmare din pag. I)

... probleme complexe privind ...cesul de producție, folosirea ...icioasă a forței de muncă. ...anizațiile de partid, condu...le administrative, au găsit ... cele mai convenabile pen... sprijinirea școlilor în acest ...s. Era de așteptat și, totuși, ... spune că așteptările noas... au fost întrecute.

— Cred că ar fi interesant să ... vorbiți despre o școală care ...epășit faza încheierii conven..., ai cărei elevi au intrat în ...nă, au lucrat...

— Am văzut la Școala gene... nr. 183 o adresă avînd an...l Uzinei de cinescoape și ...nătura inginerului șef. De ...t, era o scrisoare de mulțu...e. Elevii acestei școli au a...blat 50 000 borne de cone...ne și toate au trecut proba ...tății. Operații foarte fine, ne...itînd îndemînare și răb...e au fost executate perfect ... elevi. Desigur, meritul este ...elevilor dar și al profesorului ...stru — **Constantin Grigoriu** ... care a stabilit legătura cu ...na, i-a instruit pe elevi, a ...ărit cu responsabilitate ...ă lucrarea. Vedeți, și a...sta este o formă de mun... ce poate fi întîlnită ... multe școli : elevii execută ...rații precise, avînd un anu... rol în procesul de producție. ... altfel, în întreaga instruire ...ctică vrem să guverneze ...cipiul utilității muncii ele...r. În uzine vor răspunde ne...lor acestora, în atelierele ...are vor lucra material didac... și alte produse ce vor putea ... valorificate.

— Ce părere aveți : cadrul ...or cel mai adecvat de pre...e a acestei noi discipline e ...na sau atelierul-școală ?

— Precizez că existența ate...ului școală nu este o soluție ...vizorie. De aceea, nu mă pot ...nunța : sau, sau... Sînt de pă...e că și în viitor se vor folosi ...te posibilitățile pe care le ...ră viața. Cu mențiunea că ...lierul școală este o formă ...rte potrivită procesului di...tic. De aceea, noi sîntem ...ăriți să le dezvoltăm, să le ...indem și să le dotăm cores...nzător, încît să devină din... o simplă bază de instruire un ...tru productiv. În perspectiva ...lor următori, adică chiar din ...cinalul care începe peste cî...a săptămîni, folosind inves...ile ce ne-au fost atribuite ...em să **creăm complexe productive** care, prin amplasarea ..., să servească unui grup de ...li. Ne propunem ca cele peste ... milioane de lei — acordați ...ntru ateliere și laboratoare — ... fie investiți mai economicos ... mai bine pentru instrucție. În ...licarea a peste 50 de ateliere ...upate în complexe productive ...udiem acum amplasarea lor, ...sibilitatea de a folosi și unele ...n spațiile de învățămînt existente. Profilul lor productiv va fi stabilit de comun acord cu întreprinderile din apropiere pe care astfel vrem să le cointeresăm. Pentru că elevii vor produce pentru ele și cine știe ? — la absolvirea studiilor poate vor deveni chiar muncitori și tehnicieni ai uzinei.

— Vă rugăm să ne vorbiți despre aspectele prezente și de perspectivă ale asigurării personalului didactic necesar orelor de instruire practică...

— Pentru prezent am puține lucruri de spus. Ne-am acoperit toate posturile, cred eu, echitabil, chiar dacă unii profesori sînt specialiști din producție și au devenit acum profesori pentru prima oară. Greutățile vor veni mai tîrziu pentru că nu s-a perfectat un sistem de pregătire specială a cadrelor didactice necesare acestei noi discipline. Să mă explic. Sînt specialități pe cale de dispariție pentru că în ultimii ani nimeni n-a prevăzut că, odată și odată, vom mai avea nevoie de ele. Am în vedere profesoarele de lucru manual, de gospodărie, maiștri în produse de lemn și mecanică. La ora actuală, specialistele în menaj și lucru manual se apropie de vîrsta pensionării. Cine va prelua ștafeta ? Apoi, în nici o formă de învățămînt existentă nu este prevăzută pregătirea maiștrilor instructori. Mă gîndesc că actualelor școli de maiștri ar trebui să li se adauge o secție care să pregătească cadrele necesare învățămîntului. În trecut școlile de arte și meserii asigurau cadrele didactice care deserveau catedrele de activități practice. N-am studiat îndeajuns și n-am preluat tot ce a fost valoros în experiența acestor școli.

— Ce alte observații v-au mai sugerat primele ore de activități practice care s-au ținut în școli?

— Apreciez independența care ne-a fost acordată în organizarea instruirii practice a elevilor. În sensul că n-am fost încorsetați de canoanele unor instrucțiuni peste care să nu putem trece, chiar dacă se dovedeau eronate. Totuși, se simte nevoia unor precizări și a unor reglementări la nivelul central. Mi s-au semnalat din școli greutăți în legătură cu procurarea materiei prime. Pretențiile sînt mai mult decît modeste vizînd deșeuri și piese supuse casării. Nu pot deloc înțelege de ce e mai rentabil să se caseze, cu alte cuvinte să se distrugă, piese din domeniul electrotehnic, radiotehnic, auto, decît să treacă în patrimoniul materialului didactic ? Și nu văd de ce nu ar putea beneficia școlile de deșeuri de metal sau lemn. Toată lumea recunoaște că avem dreptate, dar fiecare se acoperă cu fel de fel de hîrtii prin care ni se interzice accesul la aceste surse, deloc costisitoare, de material didactic. Aici e necesară intervenția ministerului nostru. Și tot de la minister așteptăm precizări în legătură cu condițiile în care putem valorifica produsele realizate de elevi, cum poate fi remunerată munca lor în uzine — știut fiind ce rol educativ ar putea juca sistemul recompensării elevilor prin excursii, serbări, rechizite etc. Avem obligația să ne gîndim și să găsim soluții pentru toate aspectele legate de munca practică a elevilor. Chiar și a celor care par amănunte, pentru că nimic nu poate fi neglijat dacă vrem să optimizăm procesul instructiv, dacă vrem să asigurăm școlii rolul preponderent în educarea generației tinere prin muncă și pentru muncă

Cine vede farfurii zburătoare ?

(Urmare din pag. I)

tia — al celor care afirmă a fi văzut farfurii zburătoare ar urma să fie mai scăzut...

Și, totuși, statistica arată altceva : cei cu venituri trecînd de pragul a 10 000 de dolari anual suferă de un grad crescut de „incoerență" și oferă un procent mai mare de indivizi afirmînd a fi văzut farfurii zburătoare...

Cu alte cuvinte, cu cît venitul crește cu atît — indiferent de culoare, nivel de studii — „incoerența" se dezvoltă și ea, inclusiv numărul celor care au viziunea farfuriilor zburătoare, viziune care nu e tocmai un semn de sănătate. Dimpotrivă !

De unde și morala fabulei ce se impune, prin consecință, zdrobitoarei majorități americane : Nu jinduiți pe cei bogați : rămîneți săraci ! Nu veți avea vedenii de farfurii zburătoare. Ceea ce — veți recunoaște — este infinit mai sănătos.

Și mai „coherent"...

DISTRIBUȚIA ÎN COPRODUCȚII

(Urmare din pag. I)

cele unor mari filme. Pornind însă de la experiența colaborării în producția de filme a unor prestigioase cinematografii vom putea totuși face cîteva constatări utile și pentru orientarea noastră în asemenea angajamente.

Astfel, devine o regulă nescrisă, dar unanim acceptată că, tipurile naționale rămîn apanajul respectivei cinematografii naționale. Nu discut aici, firește, ecranizările făcute într-o țară din literatura altei țări, ci numai atunci cînd ele realizează ceva în comun. Iar atunci, dacă una dintre ele oferă temeiul dramatic autentic pentru o distribuție mixtă se caută, îndeobște, ca partenerii principali să fie aleși printr-un echilibru de forțe nu din orgoliul reprezentării paritare, ci pentru a nu nesocoti felul în care publicul din țara unde se petrece acțiunea va recepționa drama de pe ecran — respectiv, procentul necesar de verosimil uman. Cum, iarăși, dacă este cazul „Serbărilor galante" — film total inspirat de epoca franceză a dantelelor și malacofurilor — prezența masivă a unor interpreți francezi era absolut justificată, alături de actorii români, chiar dacă a fost turnat la noi.

Se observă însă, dacă examinăm coproducțiile la care am participat, că o grijă de ansamblu nu s-a manifestat în chip consecvent. Am ajuns, astfel, ca privind retrospectiv mai multe coproducții din ultimii ani să constatăm cu uimire absența repetată a unor interpreți români în roluri care presupun o stare de spirit și un caracter omenesc ce ne este propriu, greu de imitat.

În filme cum au fost „Dacii" și „Columna" în care, spre deosebire de superproducțiile altora, am țintit să marcăm trăsături umane aflate la originile poporului nostru, manifestate și educate pe aceste meleaguri, am prezentat două artiste — firește, de indiscutabilă valoare ! — ale ecranului internațional : Marie José Nat și Antonella Lualdi. În două filme despre aceeași epocă, realizate consecutiv, este totuși exagerat să nu se găsească măcar o interpretă principală de la noi, cu atît mai mult cu cît și partenerul Antonellei Lualdi din „Columna" era tot un actor de peste hotare. Dar să nu ne pripim cu concluzii doar pe temeiul distribuțiilor din două filme istorice. Fapt este că și în filme a căror acțiune este mult mai apropiată de noi, realizate în coproducții, s-a „întîmplat" ca roluri principale să fie încredințate unor interprete de peste hotare. Astfel : în filmul „Codin" — Françoise Brion (Irina), Nelly Borgeaud, (Joița, mama lui Adrian) și Germaine Kerjean (mama lui Codin) ; în „Steaua fără nume" — Marina Vlady (Mona); în „Baltagul" — Margarita Lozano (Vitoria Lipan). S-ar părea că, ori de cîte ori realizăm în coproducție un film a cărui acțiune se desfășoară pe meleagurile noastre — celelalte nu le-am adus în discuție ca, de pildă, „Prieteni fără grai" unde Draga Olteanu este o autentică nevastă de la noi, dar undeva peste ocean ! — trebuie, neapărat ca numele principal feminin să fie din altă parte. Aceasta nu poate să însemne, desigur, decît preponderența comercialului — adică a lansajului exclusiv pe baza rezonanței numelui — asupra artisticului, care restrînge și capacitatea de evocare a specificului național. Dar nu numai atît. Amintind mai sus despre Claude Rich, actor de talent care a beneficiat de suportul consecvent al unei case de filme, mă gîndesc și la șansa ca artiștii noștri să cunoască pe calea largă a coproducțiilor acel lansaj european pe care-l merită. Dovadă : premiul de interpretare feminină la Festivalul Internațional de la Moscova 1969 decernat Irinei Petrescu care încă n-a jucat un rol principal într-o coproducție, fiind în schimb obligată de împrejurări, acum cîțiva ani, să accepte rolul unei... franțuzoaice într-un film al regizorului Marton Keleti ! Prilejuri ? Destule. Sau, măcar atunci cînd distribuirea unei artiste de la noi nu vine în competiție cu o vedetă de neegalat de peste hotare. Poate nu cea mai fericită, dar în orice caz o ocazie, ar fi fost în „Șapte băieți și-o ștrengăriță", coproducție în care rolul principal feminin a revenit lui Marilu Tolo, interpretă care în pofida publicității senzaționale ce o însoțește pretutindeni, în paginile tuturor publicațiilor ilustrate și dornice de foto sexy, nu a izbutit încă să treacă pragul marii arte. Atunci, pentru ce neapărat ea ?

Evident, problematica deschisă de angajarea coproducțiilor este vastă, de neepuizat într-un singur articol. În măsura însă în care ele vor fi tot mai numeroase — ceea ce dorim cinematografiei noastre — și dezbaterile asupra beneficiilor artistice vor căpăta amploare, căci nu ne putem socoti satisfăcuți doar cu rezultate financiare și emblema studioului nostru de filme artistice pe un generic internațional, în condiții în care actorii noștri continuă să dobîndească experiență în plan secund sau terț.

PENTRU TIMPUL DV. LIBER

cinema

„B. D." INTRĂ ÎN ACȚIUNE : rulează la Patria (orele 9; 11,30; 14; 16,30; 19; 21,15), Luceafărul (orele 9; 11,15; 16; 18,30; 21).
„Z" : rulează la Favorit (orele 9,30; 12,15; 15; 17,45; 20,30), Excelsior (orele 8,30; 11; 13 30; 16; 18,30; 21), Capitol (orele 8,30; 11; 13,30; 16; 18.30; 21).
CĂPITANUL FLORIAN : rulează la Flamura (orele 9; 12; 15; 18; 21).
VAGABONDUL rulează la Victoria (orele 9; 12 15; 16,45, 20,15), Feroviar (orele 9; 12,30; 16; 19,30), Melodia (orele 9; 12,30; 16; 19,45), Modern (orele 9; 12.30; 16; 19.30), București (orele 8.30; 11,45; 16; 19,30).
ÎN GHIARELE INVIZIBILE ALE DR. MABUSE : rulează la Festival (orele 8.45; 11,15; 13.30; 16; 18,30; 21).
CIMARON : rulează la Lumina (orele 9.15; 11,30; 13.45; 16; 18,15; 20,30).
DEPARTE DE LUMEA DEZLĂNȚUITĂ : rulează la Doina (orele 11,30; 16; 19.30) Popular (orele 15,30; 19).
RĂZBUNAREA SFÎNTULUI : rulează la Grivița (orele 9; 11,15; 13,30; 15.45; 18,15; 20 30), Floreasca (orele 15,30; 18; 20,30) Arta (orele 14; 16 18,15; 20 30).
100 DE CARABINE : rulează la Înfrățirea (orele 15,30; 17,45; 20), Progresul (orele 15,30; 18; 20,15).
FANTASME rulează la Buzești (orele 15.30, 18; 20 30).
STRĂINII rulează la Dacia (orele 8,45—20.30 în continuare).
FEMEIA SĂ SE TEAMĂ DE BĂRBAT : rulează la Bucegi (orele 16; 18,15; 20,30), Miorița (orele 9; 11 15; 13 30; 16; 18,15; 20.30).
DE ȘAPTE ORI ȘAPTE : rulează la Unirea (orele 18; 20.15), Crîngași (orele 15; 17.15; 19,30).
VÎNĂTOAREA DE VRĂJITOARE rulează la Unirea (ora 15,30).
SOARELE ALB AL PUSTIULUI : rulează la Lira (orele 15.30; 18; 20,15) Cotroceni (orele 15.30; 18; 20,30).
SECHESTRU DE PERSOANĂ : rulează la Drumul Sării (orele 15,30; 17,45; 20).
ULTIMUL MOHICAN : rulează la Ferentari (orele 15.30; 17,45; 20), Cosmos (orele 15.30; 17 45; 20,15).
CĂLUGĂRIȚA DIN MONZA : rulează la Giulești (orele 15.30; 18; 20,30).
AMINTIRI BUCUREȘTENE rulează la Viitorul (orele 16; 18; 20,30), Central (ora 20.30).
OMUL DIN SIERRA rulează la Gloria (orele 9, 11.15; 13 30; 16; 18.15; 20.30), Aurora (orele 9; 11.15; 13.30; 15.45; 18; 20 15). Tomis (orele 9—15.45 în continuare 18; 20.15)
KING KONG EVADEAZĂ rulează la Moșilor (orele 15 30; 18; 20 15), Flacăra (orele 15 30; 18; 20,15), Rahova (orele 15,30; 18; 20,15).
ÎN UMBRA COLȚULUI : rulează la Munca (orele 16; 18; 20).
SOARELE VAGABONZILOR : rulează la Vitan (orele 15.30; 18; 20 15).
SENTINȚA : rulează la Pacea (orele 16; 18; 20).
AI GRIJĂ DE SUZI : rulează la Central (orele 9.15; 11.30; 13.45; 16; 18.15).
PROGRAM DEDICAT CELEI DE A 75-A ANIVERSĂRI A CINEMATOGRAFIEI : rulează la Timpuri Noi (orele 9—21 în continuare).

teatre

MIERCURI, 16 DECEMBRIE 1970

Opera Română : TRIPTIC DE BALET (Baletul Operei din Budapesta) — ora 19,30; Teatrul Național „I. L. Caragiale" (Sala Comedia) : REGELE LEAR — ora 20; (Sala Studio) : PĂRINȚII TERIBILI — ora 20; Teatrul de Operetă : SECRETUL LUI MARCO POLO — ora 19,30; Teatrul „Lucia Sturdza Bulandra" (Sala Studio) : ACEȘTI NEBUNI FĂȚARNICI — ora 20; Teatrul de Comedie : MANDRAGORA — ora 20; Teatrul „Bacovia" (la Teatrul Mic) : POGOARĂ IARNA — ora 20; Teatrul „C. I. Nottara" (Bd. Magheru) : ADIO, CHARLIE — ora 19,30; (Sala Studio) CÎND LUNA E ALBASTRĂ — ora 20; Teatrul Giulești : COMEDIE CU OLTENI — ora 19.30; Teatrul „Ion Creangă" : COMOARA DIN INSULA PIRAȚILOR — ora 16; Teatrul „Țăndărică" (Calea Victoriei) O POVESTE CU CÎNTEC — ora 17; (Str. Academiei) STROP DE ROUĂ; BROTĂCELUL — orele 15 și 17; Teatrul „C. Tănase" (Sala Savoy) : LA GRĂDINA CĂRĂBUȘ — ora 19.30 (Calea Victoriei) SONATUL LUNII — ora 19.30; Teatrul „Ion Vasilescu" : FLOARE DE CACTUS — ora 19,30.

tv

MIERCURI, 16 DECEMBRIE 1970

● 18,00 „Ex-Terra '71" — emisiune-concurs pentru școlari ● 18,30 Cabinetul economic TV. Principiile gestiunii economice ● 19,10 Tragerea concursului Pronoexpres ● 19,20 1001 de seri — emisiune pentru cei mici ● 19,30 Telejurnalul de seară ● 20.00 Lumea de mîine, văzută de acad. Henri Coandă. Reportaj de Andrei Băleanu ● 20.15 Tele-cinemateca „Mantaua". O interpretare modernă a nuvelei lui N. Gogol ● 22.05 Cadran internațional ● 22,47 Telejurnalul de noapte ● 22,50 Gala marilor interpreți: Virginia Zeani.

Lumea ideilor

Dialogul nostru cu acad. prof. PETRE CONSTANTINESCU-IAŞI

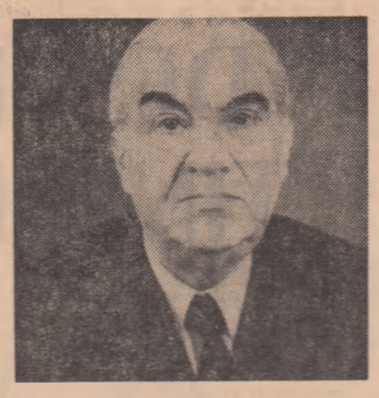

SENTIMENTUL ISTORIEI

• FAŢA DINSPRE VIITOR A ISTORIEI • UN CAPITOL DEMN DE CERCETARE: MIŞCĂRILE DE TINERET • ADEVĂRUL — O DATORIE MORALĂ ŞI POLITICĂ • REVOLUŢIONARUL, AZI — UN INVENTATOR SOCIAL • CEA MAI STRĂLUCITĂ PAGINĂ DIN ISTORIA PATRIEI — CEI 50 DE ANI DE EXISTENŢĂ A PARTIDULUI COMUNIST ROMÂN.

— A afirma aderenţa la istorie înseamnă, mai întîi, a o înţelege în sensurile ei profunde ca şi în detaliile pe care le conţine; în adevărurile pe care are menirea să le dezvăluie şi să le susţină; în aspiraţiile şi tendinţele pe care le reflectă; în ceea ce înseamnă cei trei timpi ai ei: istoria la trecut, la prezent şi la viitor. Relaţia implică, în primul rînd, în chip intrinsec, continuitatea. Care este sensul actual al acestei trăsături legice?

— Istoria ca ştiinţă, pusă în drepturile ei de către materialismul istoric care i-a stabilit legi, analizează trecutul, pune în lumină adevărată prezentul, elaborează, asemenea altor ştiinţe, previziuni. Astfel, ea depăşeşte sfera simplei prezentări, narări şi comentări a faptelor petrecute ale istoriei şi avansează ideea previziunii istorice, care este ştiinţifică pentru că pe baza interpretării obiective a experienţei trecutului şi a practicii actuale — domenii de bază ale investigaţiei — istoricului îi este nu numai îngăduit, dar îi revine şi îndatorirea de a anticipa viitorul. De asemenea, previziunea este activă, constructivă, pentru că se transformă într-un instrument de mobilizare a tuturor forţelor creatoare ale societăţii, pentru că afirmă posibilitatea oamenilor de a hotărî asupra schimbărilor sociale. Precizarea se impune întrucît unii teoreticieni nu recunosc nici azi calitatea de ştiinţă a istoriei şi, vorbind despre „retrospectivă" ca singură realitate a cercetării istorice, neagă nu numai caracterul ei prospectiv, ci şi capacitatea istoricului de a se pronunţa asupra contemporaneităţii. Dar ce **argument** poate fi mai convingător, la urma urmelor, decît prezenţa în epocă; ce **document** poate fi mai sigur decît cel ce s-a constituit sub ochiul de observator şi, atît de des, de participant al omului de ştiinţă?

— Pînă la ce detalii pot merge anticipaţiile în istorie?

— Previziunea, pentru a se păstra în cadrul ei ştiinţific nu trebuie să traseze rigid jaloanele istoriei viitoare, nu trebuie să depăşească prefigurarea liniilor generale ale evoluţiei, formele de aplicare şi concretizare ale acestora urmînd să difere, potrivit condiţiilor specifice, de la un loc la altul, de la un popor la altul. Adică, previziunii de largă perspectivă, sobră, liberă de exaltarea romantică, nu i se admit imixtiuni în ceea ce va reprezenta, în detaliile sale specifice, timpul prezent al societăţii viitoare. Aceasta ar conduce la aventurism în ştiinţă şi ar putea să influenţeze ca atare însăşi practica socială. De fapt, asemenea exigenţe ilustrează creativitatea filozofiei marxiste, pe care se clădeşte ştiinţa istoriei, trăsătură ce se verifică şi în zilele noastre. Astfel, problema căilor de trecere de la capitalism la socialism se află în centrul discuţiilor. Dificultatea nu rezidă în definirea căilor revoluţionare concrete de trecere, de o mare varietate, demonstrată de multe ţări, în primul rînd de ţările care construiesc socialismul şi, prin tendinţele ce le manifestă, de unele ţări din America Latină ci, în pericolul ce-l prezintă acceptarea ideii că ar fi posibilă realizarea socialismului în afara unei căi revoluţionare (cale care nu înseamnă neapărat în principal ciocnire sîngeroasă). Teoria aceasta duce la reformism, la impas politic şi social.

— În transformările şi mişcările ce se petrec în lumea de azi se observă o interferare, uneori masivă, a tineretului, în special a celui universitar. Cum apreciaţi sensul acestei participări?

— Cînd aceşti tineri vor fi înţeles legile istoriei, ale evoluţiei propriei lor ţări, ei vor putea deveni un factor de participare important în soluţionarea problemelor vitale ce se pun în viaţa poporului căruia aparţin. Uneori însă, confuzia sau reaua credinţă se strecoară uşor, conducînd la tentaţia de a afirma, aşa cum o fac unii istorici şi filozofi din Apus, că lupta de clasă se actualizează azi într-o revoluţie în care cunoaşterea şi cultura, iar nu capitalul, sînt miza. De la a recunoaşte unele schimbări de structură ale proletariatului intelectual, ca urmare a pătrunderii ştiinţei în producţie, a intelectualizării muncii fizice în societatea contemporană şi pînă la a afirma, sentenţios, că stăpînirea istoriei de către oameni, pe care Marx a atribuit-o acţiunii politice conştiente a clasei muncitoare, va fi realizată de „clasa universitară", confundată cu societatea globală — este un drum tot atît de lung ca de la marxism la oportunism. De aceea sînt de părere că tineretul nefiind o clasă, cu atît mai mult nefiind o clasă revoluţionară, marile sale energii, predispoziţia sa cunoscută pentru acţiune şi mnoire pot fi orientate şi folosite spre obiective de progres, iar nu exaltate, nici ignorate sau respinse. Aceasta cu atît mai mult cu cît unele mişcări ale tineretului din occident au dovedit amploarea şi virulenţa participării, dar şi eterogenitate, confuzie, inconsecvenţă.

— Relevă totuşi asemenea afirmaţii despre căile şi rolul diverşilor factori de transformare şi oarecari tendinţe pozitive sau trebuie sancţionate ca teorii reacţionare, chiar dacă unele pretind că-l dezvoltă pe Marx?

— În primul rînd, ele dovedesc, semnificativ, că în istoria contemporană cea mai importantă problemă rămîne conceperea formelor de transformare şi organizare a societăţii. În al doilea rînd, nu este lipsit de însemnătate faptul că unii dintre istoricii burghezi îşi dau seama de necesitatea unei schimbări radicale a societăţii lor. De aici încolo apar însă limitele, întrucît formele de transformare sînt inspirate, în vederile lor, de societatea capitalistă în cadrul aşa-numitului capitalism revoluţionar ş.a.m.d. Este limpede însă că locuţiunea introductivă „pornind de la Marx" este transformată uneori într-un paravan pentru falsificarea sau dogmatizarea marxismului. Reprezintă însă o gravă eroare confundarea celor ce dovedesc în practica socială că dezvoltă creator marxismul — prin esenţa sa deschis dezvoltării — cu cei ce-l revizuiesc. Pe acest teren se înfruntă azi dogmatismul — tendinţa de a aplica unele precepte, unele scheme generale, ignorînd factorii concreţi de timp şi de loc, adică condiţiile concrete — cu adevăratul spirit al marxismului.

— În această situaţie, tovarăşe academician, istoricul care n-a reuşit să „vadă" şi să înţeleagă factorii specifici, aceste mecanisme esenţiale care „lucrează pentru istorie" va trebui să se contrazică în faţa contemporanilor sau să se compromită în faţa urmaşilor.

— Uneori un istoric, chiar foarte profund, poate suferi limite pe care le vor corecta noile descoperiri. Nu sînt însă de admis erorile produse în lipsa logicii şi rigorii ştiinţifice, a poziţiei obiective a istoricului. Pentru că de aici decurg inconsecvenţa în susţinerea adevărului istoric, mai mult, falsificarea adevărului istoric. Inconsecvenţa este un defect, iar dezinformarea este un atentat la buna credinţă a oamenilor. Partidul nostru militează consecvent pentru respectarea adevărului istoric. Aşa cum arăta tovarăşul Nicolae Ceauşescu, respectul pentru adevăr este o „obligaţie morală şi politică".

Realitatea a dovedit că atitudinea nestiinţifică a unor teoreticieni, de apreciere categorică, fără drept de apel, de etichetare a unor fenomene ce se petrec în lumea de azi, necunoscînd temeinic realităţile specifice, concrete, cerinţele resimţite de un popor sau altul, este supusă riscului de a fi infirmată de viaţă. Deseori, o astfel de poziţie poate degenera într-un amestec inoportun în problemele ce interesează exclusiv un popor sau altul, singurul în măsură să hotărască asupra prezentului şi viitorului său. Trebuie să precizăm deci că în această situaţie eroarea este nu numai de ordin strict ştiinţific ci, implicit, politic, juridic şi moral. Dintr-o multitudine de astfel de probleme aş menţiona diferitele posibilităţi practice de aplicare a principiului coexistenţei paşnice prin colaborarea între state, pe care unii comentatori neavizaţi le confundă cu o anume politică a concesiilor. Falsitatea decurge în această situaţie din însăşi punerea problemei — întrucît nu poate fi vorba de concesii atîta vreme cît alte principii ale coexistenţei şi colaborării şi anume respectarea suveranităţii şi independenţei naţionale, respectul reciproc, nu sînt încălcate.

— Care este după opinia dvs. cea mai pasionantă, mai bogată şi generoasă epocă din istoria patriei?

— Am convingerea că astfel sînt toate acele perioade din istoria patriei care au mustit elemente noi, care s-au sforţat să creeze raporturi mai drepte între oameni, mai în folosul mulţimilor: luptele poporului român împotriva asupririi, împotriva cotropitorilor şi jugului străin şi, bineînţeles, mişcarea revoluţionară a proletariatului şi clasei noastre muncitoare, mai ales după crearea Partidului Comunist Român. În special această epocă, acest partid, al cărui glorios semicentenar îl vom sărbători anul viitor, care au produs primii luptători pentru transformările sociale radicale, luptătorii care au înscris, prin jertfe, dar cu consecvenţă, înţelepciune şi patriotism, cea mai strălucită pagină din istoria României, au instaurat, prin unirea celor mai înaintate forţe progresiste ale naţiunii, un regim politic care dă posibilitatea dezvoltării tuturor factorilor de creaţie ai poporului.

— După cum ştim, sînteţi prezent în mişcarea muncitorească din 1910; aţi participat la greva generală din 1920; sînteţi unul dintre militanţii pentru crearea Partidului Comunist Român, iar la Congresul de constituire, în 1921, aţi redactat raportul la punctul 6 al ordinii de zi — „problemele presei şi propagandei"; cunoaştem că după ilegalizare aţi activat, din însărcinarea partidului, în unele dintre organizaţiile sale legale; printre cei întemniţaţi la Doftana v-aţi aflat şi dvs.; după Eliberare vi s-au încredinţat diferite atribuţii pe linie ştiinţifică şi de stat. Vă aflaţi, deci, de 60 de ani, în viaţa politică şi culturală a ţării. Aveţi, uman şi profesional, sentimentul istoriei. Cum apreciaţi epoca contemporană a României? De unde vine soliditatea orînduirii noastre?

— Aş vrea să vă mărturisesc că în aceşti ani, ai noştri, a avea acest „sentiment al istoriei" înseamnă a participa la făurirea istoriei care azi se consumă precipitat, se exprimă relevant, în esenţe şi tocmai de aceea, acut de convingător, în unanimitate socială, cu efecte ce subliniază spiritul de mîndrie şi demnitate naţională, de interes general pentru prezentul şi viitorul patriei.

Societatea noastră este deci puternică, statornică prin noile ei structuri, prin condiţiile create ale devenirii sale, prin fuziunile sale umane, materiale, cerebrale, sentimentale; prin aceste noi atribute ale participării şi responsabilităţii; prin potenţele ei educative; dar şi prin spaţiul ce-l creează împlinirii aspiraţiilor, prin noul tip de revoluţionar pe care-l produce.

— Acest nou tip de revoluţionar interesează mult pe tineri. Ce trăsături îl definesc?

— A fi revoluţionar în societatea noastră nu înseamnă a urmări în general, declarativ, pasiv, evoluţia socialistă spre comunism a societăţii româneşti. Înseamnă, indiferent de caracterul şi nivelul activităţii, găsirea unor forme noi: înseamnă un nou tip de inventator social, permanent preocupat de ceea ce este nou şi de ceea ce poate el însuşi crea nou în muncă, în gindire, în atitudine; înseamnă legături şi concordanţe noi între concepţia teoretică şi acţiunea practică. A fi revoluţionar azi înseamnă a fi capabil să aplici cîştigurile noastre politice, ştiinţifice şi sociale în acele domenii sau localităţi unde dezvoltarea n-a atins încă nivelurile ce ni le dorim; adică a le revoluţiona la nivelul aspiraţiilor noastre. Aceasta înseamnă a fi revoluţionar, a face politică ştiinţifică, a face politica partidului nostru. Pe plan uman, acesta este principalul izvor al soliditătii orînduirii noastre. Celelalte decurg de aci.

GEORGETA RUŢĂ

BIBLIOTECA

„ISTORIA DOCTRINELOR POLITICE"

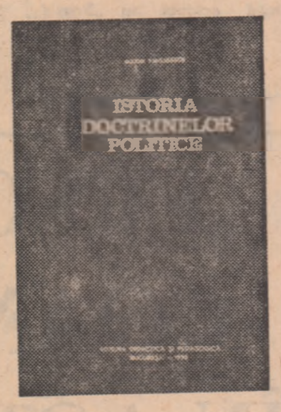

Apărută în contextul general al preocupărilor pentru dezvoltarea ştiinţei politice, valorificînd ceea ce s-a scris în acest domeniu în ţară şi străinătate „Istoria doctrinelor politice" aparţinînd conf. dr. MARIN VOICULESCU, aduce în circuitul ştiinţific nu numai o preţioasă sinteză, ci şi o serie de aspecte şi concluzii inedite, înscriindu-se în cercul larg al confruntărilor politologice.

„Istoria doctrinelor politice", analizează apariţia, extinderea şi dezvoltarea ideilor, doctrinelor, concepţiilor diferiţilor gînditori cu privire la natura şi modelul statelor, a formelor de guvernămînt, a partidelor politice, a celorlalte organizaţii, a sistemului instituţional corespunzător, cît şi ideile referitoare la relaţiile politice interne şi externe existente în diferite etape de dezvoltare a societăţii. Autorul face o incursiune amplă în principalele etape ale gîndirii politice universale, de la Orientul antic şi pînă la etapa gîndirii politice leniniste, urmînd ca în viitor, în volume separate, să se întreprindă analiza principalelor doctrine contemporane, precum şi a gîndirii politice româneşti în evoluţia sa pînă în zilele noastre.

Spiritul ştiinţific al cărţii este asigurat prin însăşi structura sa internă. Factorul istoric este completat de o analiză ce urmăreşte coordonatele social-politice, evoluţia teoriilor, concepţiilor, şi doctrinelor politice, influenţa acestora asupra luptei sociale, asupra activităţii partidelor şi statelor.

Un interes deosebit prezintă capitolele referitoare la gîndirea politică în timpul Renaşterii şi ideologia politică în timpul Reformei, analiza puternicelor transformări în domeniul gîndirii politice şi contribuţia titanilor secolelor XIV—XVI la revoluţionarea multidimensională a gîndirii politice; sînt prezentate nuanţat concepţiile politice şi exponenţii lor în perioada revoluţiei burgheze în Ţările de Jos, Anglia, Franţa; gîndirea iluminismului german în secolele al XVII-lea şi al XVIII-lea, ideile politice ale reprezentanţilor filozofiei clasice germane, doctrina liberalismului, gîndirea politică burghezo-democratică în perioada luptei coloniilor americane pentru independenţă. Un loc aparte ocupă în ansamblul lucrării prezentarea doctrinei marxiste şi a locului acesteia în istoria gîndirii politice. Momentul marxismului este prezentat atît sub aspectul perspectivei sale largi teoretico-metodologice, cît şi sub aspectul dezvoltării sale, al caracterului său viu, în funcţie de condiţiile concret-istorice, al perspectivei dezvoltării sale viitoare. Lucrarea este însoţită de un amplu aparat ştiinţific bibliografic.

Deşi nu ne propunem o analiză aprofundată a lucrării de faţă, ci doar unele consideraţii generale, relevăm că o viitoare reeditare ar trebui să-şi propună realizarea unui mai bun echilibru între diferite capitole ale lucrării. Astfel, de exemplu, în economia volumului tratarea doctrinelor politice ale comunismului utopic, proudhonismului, bacuninismului, a democraţilor revoluţionari ar fi putut căpăta o mai mare extindere, importantă în dinamica dezbaterilor actuale, obligate să constate cum grupuri şi colectivităţi pestriţe, uncle organizaţii din lumea capitalistă îşi clădesc — de la teorii şi principii generale la lozinci şi sloganuri — o „filozofie" de împrumut adaptînd şi deformînd idei decurgînd şi din aceste doctrine. De asemenea, se resimte lipsa corelaţiei gîndirii politice din Orientul antic şi din Evul Mediu cu perioadele următoare, ca şi a concluziilor mai detaliate la încheierea fiecărui capitol.

Scrisă concis, sobru, cu grijă pentru adevărul istoric, „Istoria doctrinelor politice" răspunde unor cerinţe esenţiale pe care le formulează partidul nostru în domeniul confruntărilor şi dialogurilor ideologice.

Conf. univ. AURELIAN COSMAŢCHI

Cititorul vrea să afle

MIRCEA DOROBANŢU — elev din Cluj întreabă: **„Este realist să afirmăm că în societatea noastră toate idealurile profesionale sînt realizabile?"**

Răspunde conf. dr. OVIDIU BĂDINA — directorul Centrului de cercetări pentru problemele tineretului:

SOCIETATEA ŞI IDEALUL PROFESIONAL

La această întrebare nu se poate răspunde nici numai prin da şi nici numai prin nu. În primul rînd trebuie să avem în vedere factorii care acţionează la formarea idealurilor individului. Şi bineînţeles că aceasta presupune abordarea unor aspecte, cum sînt formarea modelului de viaţă, condiţiile de realizare a idealului etc.

Putem noi să ne formăm idealuri fără să ţinem seama de realităţile contextului social-economic, politic, cultural, ştiinţific în care trăim? Putem să ne formăm idealuri ignorînd nevoile societăţii în care trăim? Desigur, cineva îşi poate făuri idealuri fără să ştie dacă are sau nu aptitudini, calităţi necesare realizării acestora şi fără să cunoască nevoile societăţii. Dar poate în acest caz să se realizeze orice ideal profesional? Teoretic da, dacă avem în vedere faptul că nevoile societăţii sînt multiple şi chiar nelimitate. Practic însă lucrurile sînt mult mai complexe. Realizarea unui ideal presupune de la bun început o poziţie realistă, o privire lucidă asupra realităţilor în care trebuie să te integrezi. Niciodată o societate omenească nu va putea satisface, după părerea mea, idealurile membrilor colectivităţii care o compun, dacă acestea nu corespund în mod esenţial nevoilor şi aspiraţiilor pe care ea, societatea respectivă, le are. Niciodată n-o să existe o societate numai de „cosmonauţi", sau o societate numai de „energeticieni", sau numai de „profesori universitari", sau numai de „actori". Societatea o să fie întotdeauna complexă, diferenţiată, cu oameni cu pregătire diferită, cu nevoi diferite, şi o să ceară calificări diferite. Or, aceasta presupune o muncă foarte sistematică şi ştiinţific fundamentată la nivelul formării individului. E uşor ca să doreşti să devii un mare specialist într-un domeniu; e mai greu să devii mare specialist în domeniul respectiv. E uşor să doreşti să fii artist. Dar nu toţi pot deveni artişti, pentru că nu toţi au, practic, efectiv, aptitudini pentru aşa ceva.

Societatea socialistă a cerut întotdeauna şi va cere cu mai multă tărie, în continuare, cadre cu deosebită calificare în domeniul în care fiecare va lucra. Socialismul prin definiţie cere calificare, orizont cultural-ştiinţific, înţelegerea adecvată a fenomenelor. Mie mi se pare însă greşită tendinţa care se manifestă în unele locuri, la nivelul familiei sau la nivelul şcolii, cînd, pe nesimţite, se influenţează orientarea tinerilor spre profesii spectaculoase, necesitînd diplome universitare, deşi condiţiile reale — la nivelul individului sau la nivelul unei zone — nu permit realizarea unei asemenea tendinţe. Într-un asemenea caz se face nu o orientare profesională ştiinţifică, ci din contră, o falsă orientare profesională, pentru că nu se ţine cont de particularităţi, printre care şi aptitudinile reale, de cerinţele fireşti ale etapei şi posibilităţile de realizare în domeniul respectiv. Toate acestea arată cît de necesară e în perioada pe care o parcurgem efectuarea unor cercetări ştiinţifice, precum şi instituţionalizarea orientării şcolare şi mai ales profesionale a tinerilor.

OAMENI, IDEI, IDEALURI

CONSTANTIN OLCESCU

de ION FELEA

O figură herculeană, încadrată de o barbă neagră. Aşa îl descriau contemporanii. Constantin Olcescu făcea parte dintre acei muncitori români care, în anul 1887, se situau, ca stegari, în fruntea acţiunii de unire a socialismului cu mişcarea muncitorească. Biografia lui e simplă şi demnă ca biografia unui muncitor. Născut la Iaşi, la 31 decembrie 1855, în casa unei familii de meseriaşi, urmase o şcoală tehnică şi deveni maistru turnător chiar în atelierele şcolii. Avea darul oratoriei. Se exprima într-o limbă clară, frumoasă, pe înţelesul muncitorilor. Figură impunătoare, el simţea nevoia unei tribune largi, în faţa unei mulţimi imense. În 1883 s-a mutat la Bucureşti şi s-a angajat la Atelierele căilor ferate din Gara de nord în funcţia de maistru turnător.

Constantin Olcescu studia cu pasiune ideile înnoitoare ale marxismului. Anton Bacalbaşa l-a vizitat într-o seară acasă şi a zărit pe o măsuţă o mulţime de cărţi — „tot ce se scrisese în româneşte despre socialism... o întreagă avere intelectuală care domnea acolo în mijlocul unei mizerii izbitoare".

Adesea, la şedinţele săptămînale din Piaţa Amzei ale Cercului Muncitorilor din Bucureşti, Constantin Olcescu explica mecanismul exploatării capitaliste, importanţa luptei de clasă şi descria cu voce caldă, cu gesturi largi, îmbrăţişătoare, perspectivele luminoase ale luptei clasei muncitoare, cu finalitatea ei: crearea unei societăţi fără exploatati şi exploatatori. „...Părea un fel de Spartacus, plin de revoltă şi plin de entuziasm" (Anton Bacalbaşa).

La 15 august 1888 cei aproape o mie de muncitori de la Atelierele căilor ferate din Bucureşti declarară grevă. Atunci se lucrau 10—11 ore pe zi pentru salarii de foame, în condiţii mizerabile. Lucrătorii atelierului de turnătorie în frunte cu Olcescu se aflau în primele rînduri. „Nu este un secret pentru nimeni — scria ziarul burghez „România" — că focarul grevei a fost la turnătorie, căci în acel atelier este Olcescu, preşedintele societăţii lor, precum şi alţi capi". În timpul grevei, care a durat 30 de zile, muncitorii au făcut o excursie care s-a transformat într-o puternică manifestaţie muncitorească, la care au participat aproape 2 000 de muncitori. Manifestanţii intonau cîntece revoluţionare şi strigau lozinci — „Trăiască greva!", „Trăiască solidaritatea muncitorilor de pretutindeni!".

După grevă, Direcţia atelierelor a concediat pe „agitatori" în frunte cu Constantin Olcescu, căruia i s-a luat dreptul de a mai lucra la atelierele statului. S-a întors la Iaşi. Dar aici a găsit cu greu de lucru. Muncea din greu, într-un aer infect; era tracasat mereu de agenţii poliţiei. Frămîntările şi lipsurile de tot felul l-au măcinat. S-a stins din viaţă în vîrstă de numai 37 de ani, în luna florilor, anul 1892, cînd clasa muncitoare din România se pregătea să-şi întemeieze primul ei partid, pentru care luptase, cu devotament, înaintaşul nostru, Constantin Olcescu.

Spirit inventiv desăvîrşit, omul de ştiinţă român, aflat în contact permanent cu cele mai diverse domenii ale tehnicii, n-a ezitat să-şi aducă aportul oriunde a simţit că are ceva nou de „spus", de inovat. Încît, impresionat de fecunditatea sa tehnică, după ce-i enumeră invenţiile şi inovaţiile din cele mai diferite domenii, cunoscutul publicist G. Harry Sline dedică inginerului român un articol în revista **„Air Progres"** purtînd titlul semnificativ: THE AMAZING DR. COANDĂ („UIMITORUL DR. COANDĂ"). Ce anume l-a determinat pe acest publicist, un om care a cunoscut în îndelungata sa carieră numeroşi cercetători, constructori, specialişti de renume, să-l socotească pe H. Coandă — **„uimitor"?**

O scurtă incursiune în „lumea lui Coandă" este... uimitoare. Consemnăm mai întîi seria aviatică — **primul avion bimotor din lume** (Reims, 1911). Apoi renumitele tipuri de avioane denumite **„Bristol-Coandă"**, fabricate la uzinele britanice Bristol. Şi încă o mostră de ingeniozitate în materie: avionul de recunoaştere artileristică S.I.A. realizat la uzinele Delauney Belleville din Saint-Denis — Franţa.

Dar în afara realizărilor din sfera aviaţiei, pe Coandă îl găsim preocupat de înlocuirea metalului cu alte materiale rezistente. Ajunge să creeze **„betonul granitat"**. Printre realizările sale cu acest material se înscriu: rezervoare din beton pentru combustibil, vagoane şi cisterne de beton pentru calea ferată, şlepuri din beton pentru flota fluvială...

Savantul realizează primele elemente de case prefabricate. Experimentează cu succes un material cu totul original denumit **„beton-bois"**, extrem de rezistent, adecvat realizării de ornamentaţii pentru diverse edificii. În construcţia interioară a Palatului Culturii din Iaşi, inaugurat la 11 octombrie 1925, prof. arh. I. A. Berindei, s-a folosit copios de „beton-bois". Panouri din acest material au fost întrebuinţate la o seamă de vitrine de pe Calea Victoriei, precum şi în construcţia „Casei anticarilor" de pe cheiul Dîmboviţei, astăzi demolată din motive de sistematizare. Ulterior din elemente prefabricate construieşte cartiere întregi la Paris, Nisa, Bruxelles şi Padova; drept urmare primeşte din partea celor patru municipalităţi **Mari Medalii pentru construcţiile înfăptuite.**

Odată cu trecerea anilor, un număr tot mai mare de brevete — ajungînd aproape la 200! — poartă numele inginerului Coandă, majoritatea lor fiind aplicate. Enunţăm fugar cîteva dintre ele: principii noi în domeniul frigorific; un „cuptor solar" — înaintaş al instalaţiilor pentru desalinizarea apei marine; un pulmon artificial; un tren aerian etc., etc.

Legat de această activitate prodigioasă ne revine în minte răspunsul acad. Henri Coandă la o întrebare privind îndemnul pe care l-ar adresa tineretului dornic să se consacre activităţii în domeniul ştiinţei şi tehnicii:

— Nu există domeniu la care omul tînăr să nu aibă ceva de adăugat, de inovat... Important este ca tînărul să înţeleagă, să vrea să se perfecţioneze, să lupte, să finalizeze orice a început!

Principala calitate pe care o admir la un tînăr este aceea de a şti să viseze cu ochii deschişi. Orice tînăr trăieşte extrem de mult senzaţia deceniilor sale. El, cel de 18—19 sau 20 de ani, atunci cînd realizează un lucru important sau oarecare, atunci cînd se prezintă în faţa oamenilor, îi place să fie un „el" mai mare cu cîţiva ani deoarece astfel are senzaţia că primeşte certificatul de maturitate pentru înfăptuirea sa. Numărul anilor, cunoştinţele, experienţa, oricît de uimitor şi-ar fi spus cuvîntul lor, totuşi ochii săi privesc către viitorul ce-i va împlini încercănile nemărturisite.

Un exemplu din propria mea experienţă... Era prin 1907, dacă nu mă înşel. Pe vremea aceea eram subjugat de ideea de a construi un avion cu motor reactiv. M-am întors acasă pentru cîtva timp. Mi se părea că cu cît voi trăi clipele experienţelor cu un plus de maturitate, cu cît îmi voi aduce mai degrabă în mîine pe cel ce voi deveni peste un an, doi sau trei, cu atît voi izbuti mai repede. Ca să fiu şi mai clar, îmi doream să îmbătrînesc cît mai iute cu putinţă. Dar cum anume? Nu aşteptîndu-mă maturizarea cu braţele încrucişate ori într-o expectativă inutilă. Nu! Împreună cu un bun prieten al tatălui meu am primit permisiunea de a face o seamă de experienţe la Arsenalul armatei din Bucureşti cu un model de avion miniatural. Aparatul reactor a ţîşnit de la pămînt către înălţimi, şuierînd, s-a răsucit în aer, a luat foc, după care s-a spulberat într-un fund de curte. Îmi dădeam seama că experienţa mea de atunci nu era consolidată ştiinţific, însă ştiam că perseverenţa, experimentul şi necontenitul surplus de cunoştinţe îmi vor crea drum spre realizare.

...Tinereţea este ţîfuită de secole în a şti să-şi contopească elanurile cu cele ale generaţiilor înaintaşe, căci nu poţi îndrăzni, nu poţi năzui spre nimic, dacă n-ai sub picioare edificiul de cunoştinţe ori valori morale lăsate de înaintaşi, nu neapărat în chip de model, cum se vorbeşte atît de mult, ci ca ambianţă şi mediu cultural-spiritual în care să se dezvolte generaţiile.

Poate că nici eu n-aş fi putut visa cu ochii deschişi dacă o seamă de oameni de mare valoare nu m-ar fi făcut să înţeleg — nu neapărat prin intermediul unor lecţii, ci prin modul în care lucrau şi se realizau — că fără a visa cu ochii deschişi nu există nici imaginaţia ştiinţifică, nici fantezia creatoare, nici intuiţia, inegalabila intuiţie.

În biografia mea — mărturisesc — situez la loc de frunte ştiinţa ca şi tinereţea, pe care le ador deopotrivă, deoarece au dat conţinut şi sens întregii mele existenţe.

Henri Coandă

DESPRE TINEREŢE

Anul 1900. Elevul H. Coandă la Şcoala militară din Iaşi

● Azi se împlinesc şase decenii de cînd tînărul inginer român, în vîrstă de 24 de ani, inaugura, prin zborul său anticipativ, era reactoarelor...

„Uimitorul dr. Coandă"

MĂRTURII LA „MUZEUL AERULUI" DIN PARIS

La Paris, în strada Vertugadins, la nr. 14, se află o faimoasă colecţie aeronautică reunită sub o denumire atrăgătoare: **Muzeul aerului.**

Pe dinaintea privirilor defilează întreaga istorie a aeronauticii, ilustrată cu numeroase aparate originale între care unele avînd aureolă istorică: primele păsări de metal create de om, avioane din războiul 1914—1918, planoarele lui Lilienthal (1895) şi al lui Chanute (1904), machete, nacele de baloane şi dirijabile reactoare — modele ultra moderne.

Vizitînd muzeul am avut satisfacţia să constatăm că aproape nu există sector în care numele savantului român Henri Coandă să nu fie pomenit printre pionieri, amintind de ingeniozitatea tehnică românească, de aportul adus de România la făurirea aeronauticii mondiale. În foarte multe locuri, alături de cele 100 de aparate de zbor, de cele 500 de motoare, de cele 200 de machete, uneori chiar şi printre elice, roţi ori piese oarecare, găseşti notat pe panouri cu meticulozitate, printre înaintaşi şi numele lui **H. Coandă**; în textele explicative se revine însă cel mai des la **decembrie 1910.**

Cu concursul binevoitor şi competent a conservatorului-şef al Muzeului aerului, colonelul **Jacques Rougevin Boville,** am încercat să refacem — folosindu-ne de mărturiile materiale şi de impresionanta colecţie de ziare şi reviste existentă în muzeu — cîteva momente din acel faimos an 1910.

PRIMUL CONTACT CU PUBLICUL. Tînărul Coandă trecuse prin „Tehnische Hoschschule" din Charlottemburg, prin Universitatea din Liège, prin Institutul de electrotehnică Montefiore şi tocmai absolvise şi Şcoala Superioară Aeronautică din Paris. Ingeniozitatea şi spiritul lui inventiv captaseră atenţia şi sprijinul unor somităţi ale timpului: Gustave Eiffel, creatorul turnului cu acelaşi nume din Paris, unul dintre constructorii canalului Panama şi a renumitei statui a Libertăţii, academicianul francez Paul Painlevé (devenit peste ani prim-ministru al Franţei). Încheiase ciclul unor periculoase experienţe făcute din vîrful Turnului Eiffel ori urcat pe o locomotivă ce a străbătut ruta Paris-Saint Quentin cu fabuloasa viteză de 95 km pe oră. (Sîntem în 1910!) **În ianuarie,** Henri Coandă prezintă o importantă comunicare la Şcoala Superioară de Aeronautică din Paris. **În mai,** o impresionantă conferinţă ţinută la **„Aeroclubul Franţei"** înfăţişează auditoriului, care-l apreciază deosebit de mult, ultimele sale cercetări în domeniul profilelor de aripă. **În iulie,** publică un senzaţional studiu intitulat **„Aripile considerate ca maşini de reacţie"** în revista „La Téchnique Aéronautique".

Paris, 1910

Anul 1912 — H. Coandă lîngă avionul tip „Bristol-Coandă"

SUCCESUL OBŢINUT LA SALONUL INTERNAŢIONAL DE AERONAUTICĂ DE LA PARIS. **În octombrie,** printre cei ce expuneau (analele muzeului mai menţionează încă un român; ing. Take Brumărescu cu avionul cu elice „Columbo" s-a aflat şi tînărul Henri Coandă, prezentînd **primul avion cu reacţie din lume.** Succesul — datorat originalităţii şi soluţiilor date — a fost deplin.

Elementul revoluţionar rămînea însă sistemul de propulsie. André Biê, chiar de la Muzeul Aerului, scria: „Feluritele îmbunătăţiri introduse în sistemul de propulsie constituie — el singur — ...o adevărată revoluţie, atît ca principiu cît şi ca aplicare. În acest punct al aparatului său, constructorul a desfăşurat cea mai mare ingeniozitate creatoare".

CUM ARĂTA PRIMUL AVION CU REACŢIE DIN LUME FĂURIT DE COANDĂ? Avionul denumit „Coandă 1910" era un biplan de tipul sequiplanului, avînd o linie aerodinamică. Cîteva din caracteristici: anvergura de 10,80 m, lungimea maximă de 12,50 m, suprafaţa portantă de 32,70 mp, greutatea în zbor de 420 kg. Aripile aveau în plan o formă dreptunghiulară, cu marginile rotunjite. Se mai remarca profilul aripii în relief curb, avînd în faţă **fanta de bord de atac,** noutate tehnică deosebită. În fuselajul de formă transversală ovală, la 4 m de vîrf se afla carlinga. Şi încă o inovaţie: **amplasarea rezervoarelor de combustibil şi lubrifiant chiar în aripa superioară.**

Punctul revoluţionar l-a constituit propulsia realizată cu un motor aeroreactiv situat în partea din faţă a fuselajului. Un motor cu piston de 50HP punea în mişcare un compresor centrifugal, anume construit, cu o turaţie de 4 000 rotaţii pe minut. Gazele, după arderea combustibilului, treceau în ajutaje reactive, de unde, ţîşnind în atmosferă, produceau forţa de reacţie care realiza propulsia avionului.

PRIMUL ZBOR AL PRIMULUI AVION CU REACŢIE. **În decembrie 1910,** într-o duminică ceţoasă, după închiderea Salonului Aeronautic, avionul „COANDĂ 1910" a fost adus pe cîmpia de la Issy-les-Moulineux, la cîţiva kilometri de Paris. În carlingă a urcat chiar constructorul. După un scurt rulaj avionul s-a înălţat cîţiva metri de la pămînt...

Redactorul paginii:

CAROL ROMAN

„EFECTUL COANDĂ" ÎN ACŢIUNE

Mai întîi răspunsul la întrebarea esenţială: ce este „efectul Coandă"? Brevetul înregistrat sub numărul 374 943 la 8 octombrie 1934, la Paris, consemnează: „procedeu şi dispozitiv pentru devierea unui fluid într-un alt fluid". După cum explică fenomenul acad. Elie Carafoli, „efectul Coandă" are drept particularitate principală devierea unui jet fluid după conturul suprafeţei pe care se scurge, aderînd la această suprafaţă.

Amintindu-şi de epoca din viaţa sa cînd studia acest efect acad. Henri Coandă mărturisea că în descoperirea fenomenului a pornit de la două observaţii: la Issy-les-Moulineux în 1910 a constatat că jetul de flăcări înainta înspre fuselaj, în loc să rămînă în urma aparatului; apoi, o picătură de apă captată de un deget se scurge totdeauna de-a lungul acestuia.

Anii au înscris tot mai puternic descoperirea românească în conştiinţa epocii. După cum era şi firesc, „efectul" a fost cel mai mult aplicat de către însuşi Henri Coandă. Printre realizările sale se numără un dispozitiv depresor — amortizor de zgomot folosit în ridicarea randamentului motoarelor cu combustie internă, o frînă de recul pentru armele de foc, un pulverizator pentru combaterea dăunătorilor în agricultură etc.

Aplicaţiile „efectului" privesc şi alte domenii: sisteme de propulsie subacvatică, construirea de elemente pneumonice pentru automatizare, reversoare pentru ajutajele motoarelor cu reacţie, aparate de decolare şi aterizare verticală etc.

În timpul Simpozionului Internaţional de Automatică, desfăşurat în 1965 la New York, care a aprofundat foloasele „efectului Coandă" în domeniul miraculos al automatizărilor, savantului român i-a fost decernată diploma de onoare „Harry Diamond Laboratories". S-a menţionat, printre altele, că **„efectul are aplicaţii la turbinele cu gaze, în amplificarea de tracţiune pentru motoarele aeroreactive, în amortizarea zgomotului produs de eşaparea gazelor în turbomotoarele de avion, la centralele termice, la uzinele chimice, la controlul şi ghidarea sateliţilor artificiali pe baza folosirii de elemente pneumonice atunci cînd apar anomalii determinate de radiaţii şi temperatură în sistemele electronice.**

„Efectul Coandă" nu şi-a dezvăluit încă plenar întreaga sa valoare. Dovada: numeroase laboratoare de cercetări ştiinţifice din lume studiază noi şi noi domenii de aplicaţie ale fenomenului descoperit de ing. Henri Coandă.

— „Efectul" e cam năzdrăvan şi nici nu ştii la ce descoperiri te mai poţi aştepta prin aplicarea sa — **ne declara savantul român, în timp ce citea atent o scrisoare primită din partea laboratorului Institutului politehnic din Brooklyn... Era o scrisoare dintr-un teanc.**

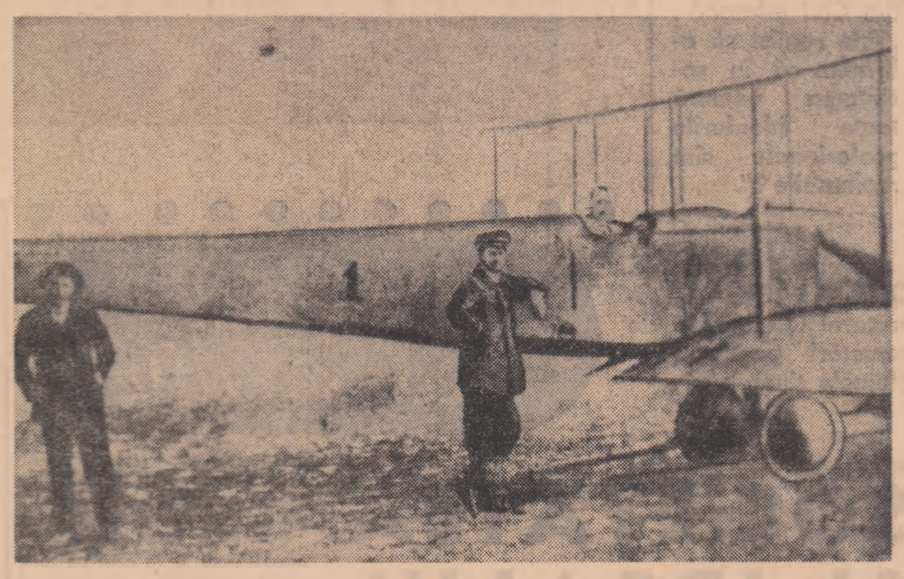

SĂ VISĂM...

O convorbire cu acad. Henri Coandă

— Citiţi literatura ştiinţifico-fantastică?

— Am citit, bineînţeles. Dar ce numeşti dumneata fantastic?

— Anticipaţia, în cazul de faţă.

— Anticipaţie — în ce direcţie?

— Să spunem, a cosmosului. Am auzit spunîndu-se că există instituţii specializate în vînătoarea de idei tehnico-ştiinţifice. Unul din domeniile de „vînătoare" ar fi şi literatura ştiinţifico-fantastică, după principiul „Nu se ştie niciodată". Dumneavoastră vă amuzaţi, sau luaţi în serios părerile autorilor de literatură ştiinţifico-fantastică?

— Cîteva lucruri m-au interesat. Pe mine mă interesează totdeauna felul în care gîndesc oamenii. Tocmai de aceea aş vrea să creez Casa Gîndirii: ca să-şi permită lumea luxul de a visa. Omul nu e doar animal, ci mai ales un creier. Oamenii, şi mai ales tineretul, vor înceta cu timpul să mai admire maşina în sine, ci creierul care a fost capabil s-o creeze.

— Vorbind despre maşini... Una din căile cele mai căutate de perfecţionare a maşinilor este imitarea proceselor şi mecanismelor biologice, cărora le ştim eficienţa şi randamentul. Ce impresie vă lasă orientarea aceasta în perfecţionarea maşinilor?

— Noi am plecat de la început pe un drum greşit: cînd am făcut calculatorul, cînd am făcut ordinatorul, am căutat să se asemene cu ce credem azi că este felul de a lucra al creierului. Ne bazam pe anumite proprietăţi ale materiei solide. Dar ce este omul? Este 70 la sută apă, iar creierul 86 la sută apă. Doar 14 la sută este materie zisă solidă. Apa însăşi nu este un fenomen normal. După legile naturii, ale materiei, n-ar trebui să existe apă pe Pămînt. Este o anomalie. În general combinaţiile de doi atomi de hidrogen cu un element oarecare sînt gazoase. Această anomalie se prezintă nouă ca vreo sută de calităţi diferite de apă. Există cinci izotopi de hidrogen şi trei izotopi de oxigen, care se cunosc sub forma generală de H_2O. Dar care H, care O? Într-o picătură de apă avem miliarde de combinaţii posibile între aceşti izotopi, şi maşina de calculat indică faptul că planetele şi stelele nu totalizează decît un număr mai mic de miliarde. Dacă noi sîntem apă, iar apa e o anomalie, atunci noi fatalmente sîntem o anomalie.

— Deci să nu copiem maşinile după oameni.

— Sigur că nu.

— Atunci pe ce cale să fie perfecţionate maşinile?

— Să ne gîndim. Să ne punem mintea la contribuţie.

— Există părerea că fiecare om, cît de puţin instruit, are în viaţă cîteva sclipiri de geniu, pe care îndeobşte le pierde — fie din ignoranţă, fie din comoditate... Vom găsi oare posibilitatea de a-i descoperi pe aceşti oameni care presupun că ideea lor poate fi preţioasă?

— Aş vrea să repun oamenii în starea în care îmi închipui că ar trebui să fie. Eu îmi închipui că concepţia individului uman ca „apă transformată" e o concepţie extraordinară, pentru că e o chestie de vibraţiuni ale corpului. Să luăm ochii. Ochii nu văd. Creierul vede. Ochiul transformă doar o vibraţiune electro-magnetică — zisă lumină — în flux nervos, care e apropiat de un flux electric, dar, el trebuie transformat! După transformare, fluxul ajunge la creier şi este recunoscut ca mesaj de un anumit centru, care ia măsurile de cuviinţă. Urechea recepteazăvibraţiuni sonore, care n-au nimic comun cu electromagnetismul. Aceste semnale sînt şi ele transformate în flux nervos, ce ajunge la creier. Şi aşa mai departe. Fiecare organ transmite spre creier. Greutatea mare a creierului nu e de a pricepe, ci de a transmite acest mesaj — încă o dată transformat — de exemplu, organului de vorbire, de a alege cuvintele potrivite pentru a-l exprima. Este lucrul cel mai greu. Există totuşi o limbă comună a popoarelor — matematica. Vreau să introduc spiritul acesta matematic peste tot. În orice limbă 19,2 înseamnă 19,2. Iar dacă îl mut pe 2 în faţă, fac 219 şi exprim astfel altă idee, înţeleasă de toţi, indiferent de limbă.

— Ce urmează să se mai întîmple cu ideile?

— Să stea, să fie discutate. Aş vrea ca oamenii să-şi folosească imaginaţia şi să creeze mult mai mult decît pînă acum. Comparativ cu potenţele noastre, noi am creat foarte puţin. Copiem natura. Sau o transformăm uşor. Şi tot noi cădem în admiraţie faţă de aceste lucruri mici... Ştim perfect de bine că un automobil nu are decît 20 la sută randament, iar restul de 80 la sută risipim în aer — dar îl admirăm. Fetişismul secolului.

Voi căuta să dovedesc cît e de nocivă ideea unora de a se lăsa treptat înlocuiţi de maşini în munca lor, doar de dragul înlocuirii. Cum folosim timpul liber sau forţele pe care ni le cruţă maşina? Gîndim mai mult? Mă tem că în loc să gîndim, stăm mai mult în faţa televizorului; gîndeşte ecranul în locul nostru. Şi nu menţionez decît televizorul... Trebuie să profităm de faptul că nu mai avem de făcut munci fizice pentru a ne dedica creaţiei. E prea puţin să lucrezi la o maşină ca să prepari o maşină identică.

— Lumea aşteaptă de la dumneavoastră noi şi noi minuni tehnice ori ştiinţifice...

— Realizări sînt multe, dar în fază de laborator. Sînt realizări pornite de la formaţiunea care-o am de a visa. Şi din cînd în cînd produc o maşină care să corespundă acestui fel al meu de a exista. Mîine nu ştiu ce voi face, fiindcă nu ştiu ce este viitorul. Sîntem ca nişte vislaşi — ne îndreptăm spre viitor, dar vedem trecutul şi prezentul. Dar dacă avem noroc să visăm, să ştim visa, atunci sîntem la cîrmă, şi îndreptăm barca către capătul visului nostru.

— Deci, să visăm...

— Da. Să visăm.

Interviu realizat de

N. PĂDURARU

VIZITA TOVARĂȘULUI NICOLAE CEAUȘESCU

la expoziția consacrată rezultatelor cercetării științifice și producției de tehnică militară

(Urmare din pag. 3)

Într-un mare pavilion sînt expuse prototipurile de tehnică militară realizate în unitățile de cercetări științifice ale armatei și ale unor ministere, precum și în cadrul activității de invenții și inovații a ofițerilor ingineri. Realizatorii unor invenții, multe dintre ele fiind brevetate, prezintă secretarului general al partidului performanțele și parametrii tehnici, aplicabilitatea și eficiența lor în domeniul militar. Aria invențiilor și inovațiilor este extrem de largă, cuprinzînd domeniile electronicii, tehnicii de calcul, telecomunicațiilor, topogeodeziei, chimiei și medicinii militare, armamentului și aparaturii tehnice pentru artilerie, aviație și marină.

În cursul vizitei, au avut loc demonstrații practice privind funcționarea unora dintre mijloacele militare prezentate.

Comandantul suprem al armatei, tovarășul Nicolae Ceaușescu, s-a interesat îndeaproape de caracteristicile funcționale ale tehnicii prezentate, dînd, totodată, indicații cu privire la extinderea cooperării între unitățile de cercetare și producție ale armatei cu cele ale industriei în scopul scurtării ciclului de fabricație și reducerii cheltuielilor. Tovarășul Nicolae Ceaușescu a recomandat studierea posibilităților de utilizare în diverse domenii ale economiei naționale a unor realizări obținute pe planul tehnicii militare.

În încheierea vizitei, tovarășul Nicolae Ceaușescu a apreciat eforturile personalului din forțele noastre armate și din celelalte ministere cu care s-a cooperat pentru modul în care se preocupă de introducerea noului în dotarea armatei, pentru a ține pasul cu dezvoltarea științei și tehnicii militare. Comandantul suprem a adresat felicitări pentru realizările dobîndite și urări de noi succese în perfecționarea continuă a forțelor armate, în întărirea capacității sale de luptă la înălțimea misiunii încredințate de partid și popor.

(Agerpres)

AGENDA

TELEGRAMĂ

Tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU, președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, a primit din partea lui Y. DE GAULLE, următoarea telegramă:

Domnule președinte,

Permiteți-mi să vă exprim mulțumirile mele foarte sincere pentru amabilul mesaj pe care mi l-ați adresat.

Păstrînd foarte vie amintirea primirii călduroase care ne-a fost rezervată. Generalului de Gaulle și mie, în timpul vizitei noastre în România, am fost profund mișcată de cuvintele prin care ați binevoit să-mi faceți dovada simpatiei Dumneavoastră și să evocați memoria Generalului.

Vă asigur, Domnule Președinte, de înalta mea considerațiune.

REDUCERE DE PREȚURI

Comitetul Executiv al C.C. al P.C.R. și Consiliul de Miniștri au hotărît reducerea prețurilor cu amănuntul la anumite categorii de încălțăminte cu fete din material plastic (PVC)

Astfel, urmează să fie reduse prețurile la cismulițe de damă și pentru adolescenți în medie cu 17 la sută, iar la ghetele pentru femei și adolescenți în medie cu 10 la sută. Noile prețuri urmează să fie aplicate începînd cu data de 20 decembrie a.c.

Reducerile de prețuri la articolele respective la stocurile existente în comerț, precum și la producția ce se va realiza pînă la sfîrșitul acestui an, se ridică la aproape 30 milioane lei.

Întîlnire la Comitetul Central al Partidului Comunist Român

Delegația Uniunilor Profesionale din Republica Populară Albania, care face o vizită prietenească în țara noastră, a fost invitată la o întîlnire la Comitetul Central al Partidului Comunist Român.

Din partea română, la întîlnire au participat tovarășii Paul Niculescu-Mizil și Gheorghe Pană, membri ai Comitetului Executiv, ai Prezidiului Permanent, secretari ai C.C. al P.C.R., Florian Dănălache, membru al Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R., președintele Consiliului Central al U.G.S.R., Ion Cotoț, membru al C.C. al P.C.R., secretar al C.C. al U.G.S.R., Dumitru Lazăr, adjunct de șef de secție la C.C. al P.C.R.

Din partea albaneză au participat tovarășii Rita Marko, președintele Consiliului Central al Uniunilor Profesionale din Republica Populară Albania, conducătorul delegației, Qimo Kocani, membru al Prezidiului Consiliului Central al U.P.A., Shega Asabella, președintele Consiliului regional al sindicatelor din districtul Gjirokaster. Murat Hita, președintele Comitetului sindicatului de la rafinăria din Fieri, Filip Kota, șeful Secției relații internaționale a Consiliului Central al U.P.A.

A fost de față Nikolla Profi, ambasadorul R.P. Albania la București.

Întîlnirea s-a desfășurat într-o atmosferă cordială, tovărășească.

Marți dimineața a sosit în Capitală Huot Sambath, ambasador extraordinar și plenipotențiar al Regatului Cambodgiei în Republica Socialistă România.

(Agerpres)

C.E.C. VĂ OFERĂ:

LIBRETE DE ECONOMII CU DOBINDĂ ȘI CIȘTIGURI ÎN AUTOTURISME

Libretul de economii cu dobîndă și cîștiguri în autoturisme — mijloc deosebit de avantajos de păstrare și sporire a veniturilor bănești personale — este în prezent instrumentul de economisire preferat de un număr foarte mare de cetățeni de la oașe și sate.

O dată cu creșterea numărului titularilor de librete de economii cu dobîndă și cîștiguri în autoturisme și a sumelor depuse de populație pe acest instrument de economisire, Casa de Economii și Consemnațiuni, acordă prin tragori la sorți un număr tot mai mare de cîștiguri în autoturisme. Astfel, la tragerile la sorți pentru trimestrele I, II și III din acest an au fost acordate 1.133 autoturisme, respectiv cu 194 mai multe autoturisme decît cele acordate în aceeași perioadă a anului trecut.

Deși cîștigurile în autoturisme constituie principalul avantaj al economisirii pe aceste librete, el nu este singurul. Toți titularii de librete, atît cei care au cîștigat autoturisme, cît și ceilalți beneficiază în același timp și de dobînzi anuale care adăugate la sumele pe care le au depuse le majorează soldul economiilor lor.

LIBRETUL DE ECONOMII PENTRU TURISM

Pasiunea pentru turism, dorința de a călători în străinătate poate fi satisfăcută și prin libretul de economii pentru turism. El vă oferă posibilitatea să obțineți cîștiguri în excursii în străinătate organizate prin O.N.T., cîștiguri în bani pentru diferite excursii individuale de asemenea în străinătate și în plus să beneficiați de dobînzi anuale.

Cîștigurile în excursii în străinătate organizate de O.N.T. ca și cîștigurile în bani pentru excursiile individuale sînt acordate de Casa de Economii și Consemnațiuni titularilor acestor librete, prin tragori la sorți trimestriale. Cîștigătorii care efectuează excursii individuale în străinătate primesc, la cerere, o parte din valoarea cîștigului (lei 3.000) în valuta țărilor în care se deplasează.

★

Depunerile necesare participării la tragerile la sorți pentru trimestrul I/1971 ale libretelor de economii cu dobîndă și cîștiguri în autoturisme și libretelor de economii pentru turism **SE POT EFECTUA PÎNĂ LA DATA DE 31 DECEMBRIE a.c. inclusiv.**

SPORT • SPORT • SPORT

JUVENTIȘTII

Rog clubul Petrolul din București să mi-nineze echipei sale de tineret următoarea telegramă:

FELICITĂRI STOP MULTE ȘI SINCERE FELICITĂRI STOP RUBRICA JUVENTIȘTII CONSEMNEAZĂ CU PLĂCERE ÎNCHEIEREA TRIUMFALĂ A MARȘULUI VOSTRU ÎNCET DAR SIGUR SPRE LOCUL PRIM STOP SINTEȚI MERITUOȘI OCUPANȚI AI FOTOLIULUI DE LIDER STOP CELE MAI FRUMOASE CUVINTE DE LAUDĂ PENTRU VIȘAN, PLOPEANU, GIBA, MIERLUȚ, UNCHIAȘU, FLOREA, KOZAREK, SPIRIDON, OPRIȘAN, DEMETER, GOIA, CIUPITU, COTIGĂ, CIUCU, IORDACHE, STELIAN, CONSTANTIN ȘI CEILALȚI JUVENTIȘTI STOP CELE MAI FRUMOASE CUVINTE DE LAUDĂ PENTRU ANTRENORII LOR STOP VĂ URĂM VACANȚĂ PLĂCUTĂ ȘI PRIMĂVARĂ BOGATĂ STOP.

În calitate de microbist al juventiștilor nu pot decît să mă felicit pentru inspirația de a fi fost de față la lovitura de teatru care a bulversat ordinea în clasamentul juventist. Astăzi lumea știe că petroliștii au învins cu 3—0 în ultima etapă a turului și s-au cocoțat pe locul întîi; la egalitate de puncte (24), la egalitate de victorii, egalități și înfrîngeri (11—2—2), la egalitate de golaveraj (30—14), petroliștii trec totuși pe primul loc, înaintea studenților clujeni, datorită victoriei lor directe (2—0, în etapa a VI-a, la Ploiești). Dar lovitura de teatru nu s-a dat la Ploiești, unde galbenii erau victorioși dinainte în fața firavilor argeșeni, ci la Cluj, unde alb-negrii au pierdut cu 0—1 în fața Progresului. Aici am fost eu de față și am văzut minunea. Că venisem cu alte intenții — să fac un mare reportaj despre juventiștii de sub Feleac, pe care-i vedeam pe locul cel mai înalt cel puțin pînă la primăvară — asta-i altă căciulă. și demonstrează încă o dată înțelepciunea poporului nostru care te învață să nu te lauzi c-ai început ci să te lauzi c-ai terminat. Ce s-a întîmplat la Cluj, cum de a fost posibil ca universitarii lui Bălușiu să piardă pentru prima dată pe teren propriu și pentru a doua oară în întregul tur? Pot exista mai multe explicații. Mai întîi, faptul că din echipa de tineret care s-a afirmat viguros în prima parte a turului n-au mai jucat spre final, fiind promovați la „A", cei mai buni (portarul Ștefan, fundașii Poratchi și Mihăilă, înaintașii Stîncel, Munteanu, Iordache), iar Bungău, om de bază la tineret-rezerve, nu mai apare, fiind pe picior de plecare la Poli Timișoara. Apoi, se poate spune că duminică terenul i-a dezavantajat net pe jucătorii gazdă: terenul principal fiind îmbibat cu apă s-a jucat pe unul de zgură, din spatele tribunei principale, iar dimensiunile reduse ale acestuia au convenit de minune iuților progresiști care s-au aglomerat în apărare de n-aveai pe unde trece și-au contraatacat de cîteva ori pe largi spații libere, reușind în minutul 75 chiar o șarjă a lui Radu Ionescu, o bară și un gol înscris de Năstase cel din lotul de juniori. Mă rog, acestea ar fi cauzele obiective ale surprinzătoarei înfrîngeri la care am asistat, dar pe deasupra tuturor, principala explicație constă în jocul slab și încurcat al gazdelor. Toată lumea mergea înainte, toată lumea era nervoasă, nimeni n-avea răbdare să construiască ceva, Lică (dornic, probabil, să-și serbeze pentru a 21-a oară ziua de naștere printr-un gol) cerea el toate mingile, dar nu i-au mers pasele, și așa s-a făcut că rezultatul a ieșit 0—1. A fost cel mai slab meci al Juventiștilor în alb-negru.

Încheierea turului ne-a mai prilejuit și alte constatări. Stadionul Dinamo (în penultima etapă) a dat juventiștilor ce-i al juventiștilor și la masa presei au apărut atît de așteptatele hîrtii dactilografiate cuprinzînd formațiile echipelor de tineret, arbitrii și rezervele. De asemenea, consemnăm cu satisfacție alte promovări — la Politehnica Iași, la Petrolul și prin alte părți. Cel mai convingător debut: Marcu, o extremă de mare talent din Caracal, după care umblau cu sufletul la gură și Coidum și Motroc. Duminică a jucat la Steaua!

Iarna ne va oferi însă timp suficient și spațiu destul pentru a sta de vorbă mai pe îndelete despre toate problemele noastre. Deci, așteptați analiticele retrospective juventiste...

G. MITROI

MERIDIAN

• ÎN RUNDA a 10-a a turneului internațional feminin de șah de la Vrnjacka Banja (Iugoslavia), Alexandra Nicolau a cîștigat la Eretova (Cehoslovacia), iar în runda a 11-a, reprezentanta României a învins-o pe Loffler (Belgia). Alte rezultate din runda a 11-a: Aleksandria — Tuk 1—0; Gheorghieva — Jovanovici remiză, Eretova — Pytel remiză.

În clasament continuă să conducă Alexandra Nicolau cu 8,5 puncte (o partidă în plus jucată), urmată de Aleksandria (U.R.S.S.) cu 8 puncte, Lazarevici (Iugoslavia) 7,5 puncte etc.

• SELECȚIONATELE de tenis de masă ale României și-au încheiat turneul întreprins în R.P. Chineză evoluînd în orașul Tientsin, unde au întîlnit reprezentativele acestui oraș. În ambele întîlniri victoria a revenit gazdelor. Echipa orașului Tientsin a învins cu scorul de 5—1 (masculin) și 5—3 (feminin). În cel de-al doilea joc, reprezentativa de tineret a orașului Tientsin a întrecut cu 4—1 (masculin) și cu 5—2 (feminin) echipa oaspeților.

• IUGOSLAVUL Planinci continuă să conducă, după runda a 13-a, în turneul internațional de șah de la Ciaciak, totalizînd 10,5 puncte. El este urmat în clasament de Liubojevici cu 9 puncte, Quinteros 8,5 (1) puncte și Tringov 8 puncte. Voiculescu are 5,5 puncte, deoarece a pierdut în runda a 13-a partida cu Liubojevici. Alte rezultate: Cirici — Zarici remiză; Nicolici — Lazarevici 1—0; Tringov — Milanovici 1—0.

• FORUL internațional profesionist „World Boxing Association" a desemnat ca cei mai buni pugiliști ai lunii decembrie pe campionii mondiali Billy Backus (semimijlocie), Carlos Monzon (mijlocie) și Masao Ohba (muscă). În cadrul aceleiași ședințe, boxerul Bob Foster a fost deposedat de centura mondială la cat. semigrea, deoarece nu și-a apărat în termen titlul. W.B.A. va desemna pe pugiliștii care vor lupta pentru succesiunea lui Foster.

• ANUL acesta premiul „Cravașa de aur", care se acordă în Franța celui mai bun jocheu a revenit lui Freddy Head. Acesta în cursele de galop a repurtat cel mai mare număr de victorii: 117. Renumitul jocheu Yves Saint Martin s-a clasat pe locul doi cu 116 victorii. De remarcat că pînă în prezent Saint Martin cîștigase „Cravașa de aur" de nenumărate ori.

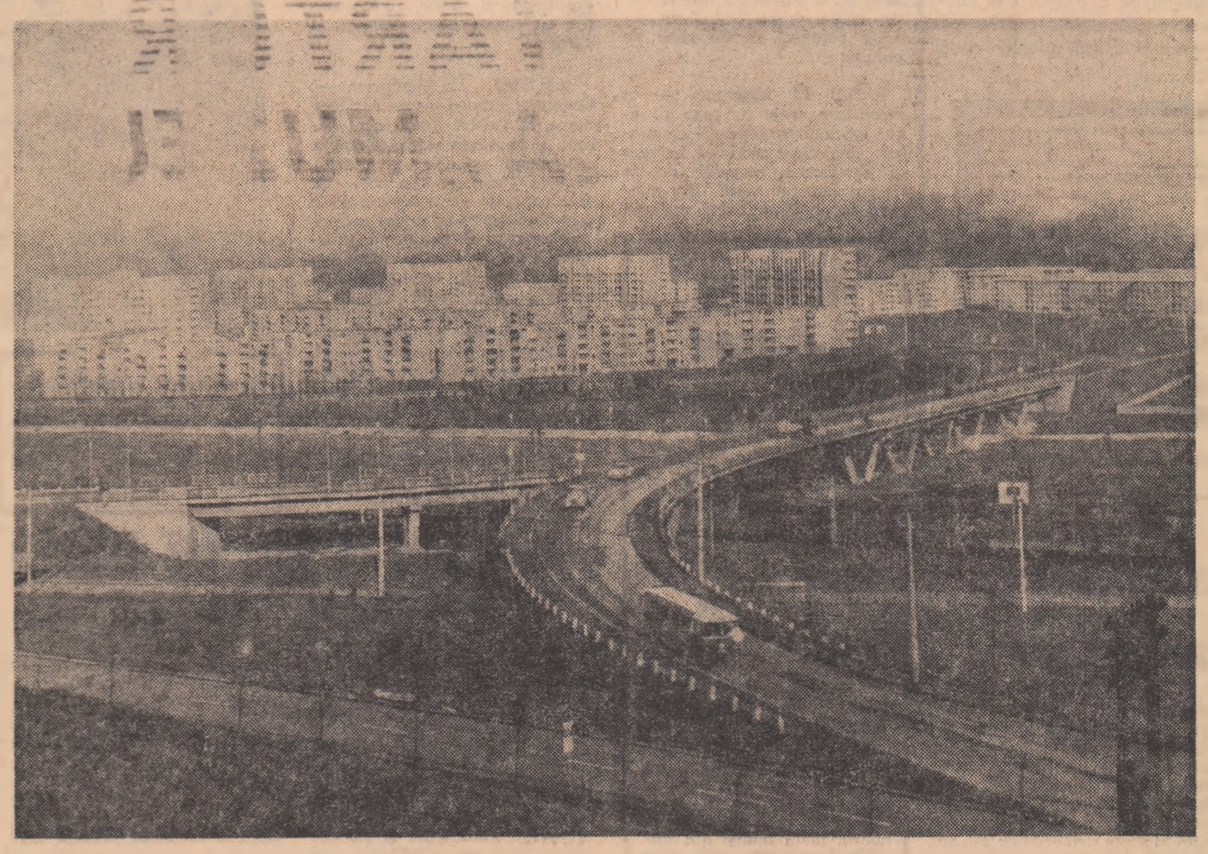

Noul cartier muncitoresc Reșița Nord construit în lunca Birzava. *Foto: PAVEL TÎNJALĂ*

• SALA SPORTURILOR Floreasca a găzduit aseară meciul internațional de handbal (feminin), dintre reprezentativa R.S.S. Ucraintene și o selecționată divizionară română. Partida s-a încheiat cu scorul de 13—10 (7—8) în favoarea sportivelor române. Cele mai bune realizatoare au fost Simona Arghir (4 goluri) de la gazde și Maria Marșuba (3 goluri) din formația oaspetelor.

(Agerpres)

Două reuniuni la I.E.F.S.

Astă-seară, la orele 19, are loc la sediul I.E.F.S. din str. Maior Ene 12, o inedită consfătuire cu caracter cultural-profesional între viitorii profesori de educație fizică, cadrele didactice din Institut și din afara lui și regizorii de filme cu tematică sportivă din țara noastră. Cu această ocazie vor fi prezentate pe ecran — și comentate de înșiși realizatorii lor — cele mai valoroase filme sportive românești, medaliate la diferite festivaluri internaționale ale peliculelor sportive.

Și, tot azi, I.E.F.S.-ul mai trăiește un eveniment notabil: la sediul Clubului sportiv I.E.F.S. vor fi sărbătoriți proaspeții campioni naționali 1970, pe echipe, la judo. Lucian Sabin, Bazil Tătărăscu, Ion Herman, Gheorghe Boșcu, Ion Hantău, îndrumați de conf. univ. Vascul Popovici și asistent Dumitru Hîtru sînt cîțiva din autorii performanței sărbătorite. Puternica cetățelă sportivă — care a devenit Clubul studenților de la I.E.F.S. — ne va mai ocaziona, sîntem siguri, și alte asemenea sărbătoriri!

VIOREL RABA

SPORIREA PRODUCȚIEI

(Urmare din pag. I)

intrinsec — că produce pe măsura creditelor solicitate. Pentru a da numai un exemplu care să certifice acordarea de credite mari voi aminti aici că solicitarea unor asemenea credite din partea cooperativelor agricole din județul Constanța, de exemplu, se bucură prompt de răspunsul nostru favorabil. Asta pentru că noi știm că aici diagrama realizărilor în ultimii ani are un curs ascendent. În cazul celor care nu primesc întreaga sumă cerută explicația este următoarea: creditele se acordă în funcție de realitatea economică existentă în acel moment în respectiva cooperativă, de rezultatele obținute în anii precedenți, și evident, în funcție de ce anume rezultate prefigurează pentru viitor această realitate economică. Creditele sînt acordate pe termene lungi sau scurte. Aceste credite trebuie rambursate. Or, o cooperativă a cărui randament nu o îndrituiește să primească un credit mare, dacă l-ar primi, datorită tocmai acestui randament slab, nu ar putea rambursa la timp suma împrumutată. Încercînd să achite această sumă, totuși, ar însemna să nu-și mai poată achita obligațiile sale față de cooperatori. În consecință, aceste cooperative primesc atît cît să nu li se dezechilibreze „balanța" pe care o au.

— Totuși, tovarășe președinte, așa cum spuneam, ni s-a argumentat că aceste credite le-ar fi de mare folos. Ni s-a explicat că: pentru a obține o recoltă bună de grîu sau porumb sau rezultate bune în sectorul legumicol este nevoie de îngrășăminte și că neavînd cu ce să cumpere aceste îngrășăminte nu vor scoate recoltele pe care ei sînt gata să le garanteze în situația în care acest articol reclamat nu le-ar lipsi. La aceasta, se adaugă, și ne vom referi doar la o parte din suprafața arabilă a județului Mehedinți — circa 25 000 ha în nord — lipsa unor soiuri de grîu adecvate care să dea randament optim în condițiile pedoclimatice din nordul județului. Am înțeles noi, se apelează, în lipsa acestor soiuri, la îngrășăminte, este vorba de o cantitate sporită de îngrășăminte, pentru a „forța" randamentul unor soiuri improprii zonei deluroase din nordul județului Mehedinți, soiuri care, deși nu dau nici pe departe rezultatele „planificate" la Ministerul Agriculturii și Silviculturii, continuă să fie însămînțate an de an.

— Mai întîi trebuie să spun că în ce privește chestiunea zonării terenurilor, în consecință a planificării unor anumite culturi și, în cadrul acestor culturi, a unor anumite soiuri de cereale și plante noi cu alte cuvinte, realizarea unor deziderate majore ale agriculturii a fost îngreuiată și de faptul că Ministerul Agriculturii și Silviculturii, organele agricole județene nu au reușit să obțină rezultatele așteptate în această direcție. Tocmai de aceea conducerea superioară de partid, așa cum reiese din Expunerea tovarășului Nicolae Ceaușescu la ședința de lucru din 23 noiembrie 1970, a stabilit noi măsuri organizatorice printre care și aceea a creării consiliilor intercooperatiste, una din sarcinile de bază ale acestora fiind rezolvarea, într-o perioadă cît mai scurtă de timp, a problemei zonării terenurilor și, în consecință, a amplasării judicioase a culturilor. În ce privește îngrășămintele chimice voi exemplifica prin acest „articol" cele spuse mai sus, cînd am discutat condițiile acordării de credite cooperativelor agricole. Voi începe prin a spune că, graficul îngrășămintelor chimice a crescut destul de mult în ultimii ani, ceea ce, în mare, este un fapt îmbucurător. Este îmbucurător, însă, atît timp cît prin îngrășăminte chimice nu se substituie anumite deficiențe organizatorice, la nivelul cooperativei, o anume goană după rezultate apelînd la soluții artificiale, trecîndu-se peste norme elementare de întreținere a pămîntului și culturilor. Dacă într-o cooperativă, an de an sporește cantitatea de îngrășăminte chimice și recoltele sînt aceleași, adică slabe, sau scad și mai mult, și există asemenea cazuri, înseamnă că „supralicitarea" acestor îngrășăminte ascunde tocmai carențele pomenite pentru a nu mai spune că și pămîntul suferă o degradare accentuată ce nu va fi chiar așa ușor de „recuperat". Avînd în față un asemenea tablou sinoptic al rezultatelor noi ne dăm seama că solicitarea de credite mari nu are nici o acoperire faptică și procedăm, cum spuneam, în consecință.

TABERE PENTRU STUDENȚI

De la an la an, turismul găsește adepți tot mai numeroși printre studenți. Astfel, anul acesta circa 75 000 de tineri din învățămîntul superior au participat la excursiile de sfîrșit de săptămînă, la cele organizate peste hotare ca și la taberele de vacanță din țară și din străinătate. Printre cele mai reușite acțiuni turistice întreprinse în acest an se înscriu și ciclurile: „Studenții pe meleagurile patriei", cuprinzînd excursii în circuit, tabere și popasuri, prin mijlocirea cărora numeroși studenți au avut posibilitatea să cunoască mari obiective economice ale patriei, locuri ce evocă istoria și cultura poporului nostru. Mii de studenți au întreprins, în cadrul brigăzilor turistice de studii și documentare, cercetări folclorice, etnografice, istorice, geologice, geografice.

În anul care se încheie, la dispoziția studenților au fost puse patru tabere specializate: la Constanța — de documentare arheologică, în Munții Apuseni — de documentare speologică, în masivele Retezat și Piatra Craiului — amenajări turistice. Au funcționat, de asemenea, trei tabere centralizate de înot și o tabără de turism nautic la lacul Sfînta Ana.

În vacanța de iarnă numeroase manifestări atractive pentru școlari

În ansamblul acțiunilor consacrate vacanței școlare de iarnă, care va începe după ultima oră de curs din ziua de 19 decembrie, Palatul pionierilor oferă micilor săi vizitatori o gamă variată de surprize. Iubitorii Thaliei vor putea viziona îndrăgita piesă „Fata babei și a moșneagului", dramatizare după basmul cu același nume al lui Ion Creangă. Pentru cei ce înclină spre cea de-a șaptea artă, vor rula diferite filme artistice. Principalul punct de atracție îl va constitui tradiționalul carnaval de Anul Nou, la care își vor da concursul formațiile artistice ale Palatului pionierilor, precum și tineri artiști profesioniști ai scenelor bucureștene. Nu vor lipsi desigur din programul actualei ediții a vacanței de iarnă nici antrenantele concursuri dotate cu premii: „Paleta de aur", pentru cei ce practică tenisul de masă; „Schiul buclucaș", ca și competițiile de sănițe, patinaj artistic și distractiv.

Zilele vacanței de iarnă vor oferi totodată pionierilor bucureșteni prilejul de a omagia semicentenarul Partidului Comunist Român. Acestui glorios eveniment îi vor fi consacrate. Festivalul cultural-artistic, programat pe scena Teatrului U.G.S.R. și spectacolul festiv „Pro memoria", susținut de elevii Școlii generale nr. 23, în sala de festivități a Palatului pionierilor.

de peste hotare

Presa tunisiană despre vizita tovarăşului Ion Iliescu

Legăturile prieteneşti dintre tineretul român şi tunisian

Vizita întreprinsă în Tunisia de către tovarăşul Ion Iliescu, prim-secretar al C.C. al U.T.C., ministru pentru problemele tineretului, a fost larg reflectată în coloanele ziarelor ce apar la Tunis.

„L'Action" ca şi alte cotidiene din capitala tunisiană au acordat o atenţie deosebită convorbirilor pe care tovarăşul Ion Iliescu le-a avut cu înaltele personalităţi tunisiene. Primirea reprezentantului român de către preşedintele Bourguiba a fost anunţată în primele pagini ale ziarelor. S-a relevat că şeful statului tunisian a transmis sentimentele sale de prietenie guvernului şi poporului român, apreciind dezvoltarea relaţiilor dintre cele două ţări. „La Presse de Tunisie" a publicat declaraţia tovarăşului Ion Iliescu în care s-a exprimat convingerea că organizaţiile de tineret din cele două ţări pot să contribuie la întărirea legăturilor existente între România şi Tunisia. Acelaşi ziar a publicat o relatare privind convorbirile dintre delegaţia română şi o delegaţie a Uniunii Tineretului Tunisian. Cele două delegaţii au examinat stadiul actual al relaţiilor româno-tunisiene pe planul tineretului şi mijloacele de întărire a cooperării dintre organizaţiile de tineret din România şi Tunisia. Printre altele s-a hotărît organizarea unui schimb de delegaţii de tineret în cursul anului viitor ca şi precizarea unui program de cooperare, cu ocazia vizitei pe care o delegaţie a Uniunii Tineretului Tunisian o va efectua în România, în februarie, cu ocazia Congresului U.T.C. Ziarele tunisiene au subliniat căldura deosebită care a caracterizat întîlnirile tovarăşului Ion Iliescu cu reprezentanţii tineretului din Tunisia.

În zilele vizitei întreprinse de către delegaţia U.T.C., presa locală a publicat numeroase articole privind dezvoltarea României, progresele ei pe drumul industrializării, politica externă de pace şi cooperare pe care ţara noastră o promovează. „La Presse de Tunisie" a consacrat o pagină întreagă României. În articolul intitulat „Voinţă de cooperare cu toate ţările" se scoate în evidenţă faptul că ţara noastră întreţine relaţii cu aproape toate ţările lumii independent de sistemul lor social şi de orientarea lor politică, bazîndu-se pe principiile fundamentale ale independenţei, egalităţii şi cooperării. Articolul remarcă faptul că politica ţării noastre a asigurat României „un loc excepţional în relaţiile internaţionale". Acelaşi ziar s-a referit într-un alt articol la posibilităţile de dezvoltare a relaţiilor economice dintre Tunisia şi România relevînd că industria română îngăduie actualmente exportul unei game variate de produse de o calitate în general bine apreciată. Articolul analizează pe larg evoluţia schimburilor dintre cele două ţări şi relevă perspectivele existente ţinînd seamă de indicii economici atinşi în România. Sub titlul „Un popor avid de a cunoaşte şi de a se instrui" Mohamoud Fadhel publică un articol în care relevă faptul că în România a fost frapat de marele număr de teatre, cinematografe, biblioteci şi case de cultură care se găsesc în fiecare oraş, oricît de mic ar fi el. În articol se subliniază că tineretul şcolar şi studenţesc se bucură de o grijă deosebită.

Vizita întreprinsă în Tunisia de către tovarăşul Ion Iliescu a prilejuit o reafirmare a prieteniei tineretului din cele două ţări şi a scos în relief voinţa comună de a dezvolta în continuare legăturile care unesc generaţia tînără a celor două ţări.

Tovarăşul Ion Iliescu primit de preşedintele Bourguiba

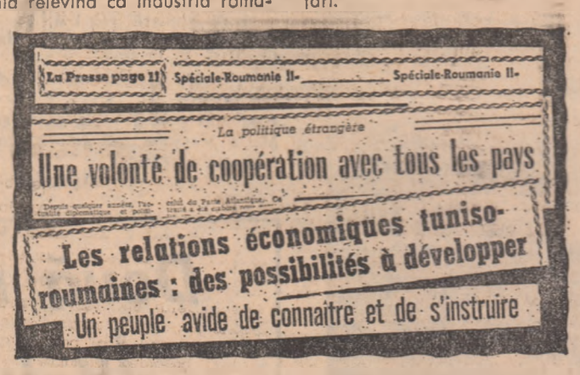

La Presse page II — Spéciale-Roumanie II — Spéciale-Roumanie II

La politique étrangère

Une volonté de coopération avec tous les pays

Les relations économiques tuniso-roumaines : des possibilités à développer

Un peuple avide de connaître et de s'instruire

Articole despre România apărute în ziarele tunisiene

„Venus-7" a ajuns la destinaţie

După un zbor prin spaţiul cosmic cu o durată de 120 de zile, staţia automată sovietică „Venus-7" a atins marţi obiectivul stabilit — planeta Venus, informează agenţia TASS.

Din momentul lansării, care a avut loc la 17 august 1970, staţia a parcurs o distanţă de aproximativ 320 milioane kilometri. În răstimpul corespunzător, au fost efectuate 124 de legături radio, prin intermediul cărora a fost obţinut un mare volum de informaţii telemetrice.

La 12 decembrie, cînd staţia automată se afla la o distanţă de 1 300 000 kilometri de Venus, au început operaţiile pregătitoare pentru intrarea sa în atmosfera planetei. La o comandă de pe Pămînt, sursele chimice de alimentare cu energie electrică a aparatului de coborîre au fost conectate, în vederea încărcării, la bateria solară, iar temperatura din interiorul aparatului a fost coborîtă pînă la minus 8 grade Celsius.

La intrarea în atmosfera planetei, la 15 decembrie, orele 8 şi 2 minute — ora Moscovei — a avut loc detaşarea aparatului de coborîre de secţiunea orbitală. După frînarea aerodinamică a aparatului de coborîre, care a redus viteza acestuia pînă la 250 metri pe secundă, a fost pus în funcţiune sistemul de paraşute, au fost desfăşurate antenele şi a început transmiterea de informaţii.

Semnalele parvenite de pe aparatul de coborîre au fost recepţionate timp de 35 de minute. Rezultatele măsurătorilor primite de la bordul staţiei „Venus-7" sînt în curs de prelucrare şi de studiere.

• CITIND SURSE INFORMATE, agenţia Reuter relevă că poliţia braziliană ar fi descoperit locul unde se află deţinut ambasadorul elveţian Giovanni Enrico Buncher, răpit săptămîna trecută de elemente ale unei organizaţii clandestine. Din Rio de Janeiro se anunţă că numeroşi poliţişti şi militari au fost deplasaţi în sectorul Alto de Boa Vista, la 15 km nord de Rio de Janeiro, înconjurînd un grup de case de pe strada Dona Castoria. Elicoptere militare survolează spaţiul în acest sector.

Pe de altă parte, agenţia U.P.I. menţionează că între autorităţi şi răpitori s-ar fi stabilit marţi dimineaţa contacte. Potrivit unui raport primit la sediul poliţiei, autorii răpirii ar fi făcut cunoscut, prin intermediul unei persoane, că „sechestratul s-ar afla într-o stare fizică critică şi că ar putea fi executat în cazul cînd asediul poliţiei nu va fi ridicat".

O. N. U.: Adoptarea unor rezoluţii privind decolonizarea

NAŢIUNILE UNITE 15 (Agerpres). — Adunarea Generală a O.N.U. a adoptat luni mai multe rezoluţii în problemele decolonizării.

În rezoluţia referitoare la aplicarea Declaraţiei cu privire la acordarea independenţei ţărilor şi popoarelor coloniale, forul suprem al O.N.U. subliniază legitimitatea luptei prin toate mijloacele a popoarelor aflate sub jugul colonial pentru eliberare şi adresează tuturor statelor apelul de a sprijini această luptă. Statele sînt, de asemenea, chemate să înceteze orice relaţii cu guvernele Portugaliei şi Republicii Sud-Africane, precum şi cu regimul din Rhodesia, pînă ce acestea vor pune capăt politicii de asuprire colonială şi rasială. Rezoluţia cere puterilor coloniale să lichideze fără întîrziere toate bazele militare de pe teritoriile aflate sub administraţia lor şi califică drept criminală practica folosirii mercenarilor împotriva mişcării de eliberare naţională.

O altă rezoluţie recunoaşte dreptul la autodeterminare al poporului Saharei spaniole şi scoate în evidenţă faptul că menţinerea regimului colonial în acest teritoriu zădărniceşte asigurarea stabilităţii şi înţelegerii în Africa de nord-vest.

Condamnînd cu severitate refuzul persistent al Portugaliei de a îndeplini hotărîrile O.N.U. privind acordarea independenţei teritoriilor aflate sub dominaţia ei şi încetarea războaielor coloniale pe care le duce în aceste teritorii, o rezoluţie adoptată cu o importantă majoritate de voturi, cere guvernului de la Lisabona să se abţină de la orice atac sau violare a securităţii şi integrităţii teritoriale ale statelor suverane ce se învecinează cu coloniile portugheze.

Acţiuni de solidaritate cu patrioţii basci

MADRID 15 (Agerpres). — În cartierul muncitoresc San Andres din Barcelona a avut loc luni seara o manifestaţie de solidaritate cu militanţii basci judecaţi la Burgos. Poliţia a intervenit, împrăştiindu-i pe demonstranţi. La Tarrasa, important centru industrial, aflat la 30 km de Barcelona, muncitorii au declarat grevă în mai multe întreprinderi. Greviştii au manifestat apoi pe străzile oraşului. Poliţia a intervenit, trăgînd focuri de armă în aer.

Universitatea din Madrid, unde de mai multe săptămîni au loc acţiuni de protest împotriva înscenării judiciare de la Burgos, a fost închisă pentru vacanţa de iarnă cu o săptămînă mai devreme ca de obicei. Sediul universităţii continuă să fie păzit de poliţie.

PARIS 15 (Agerpres). — În numeroase oraşe franceze au avut loc luni manifestaţii de protest împotriva modului în care se desfăşoară procesul de la Burgos intentat celor 16 militanţi basci. Răspunzînd apelului partidelor şi organizaţiilor sindicale de stînga, peste 4 000 de persoane au participat la o demonstraţie pe străzile oraşului Limoges, cerînd ca viaţa patrioţilor basci să fie salvată.

Manifestaţii asemănătoare s-au desfăşurat la Strasbourg, Mulhouse, Poitiers şi Lille. La St. Jean de Luz (în Pirineii Orientali), participanţii au adoptat o moţiune de protest care va fi transmisă Consulatului spaniol din Bordeaux.

Pe de altă parte, cele trei mari centrale sindicale din Franţa — C.G.T., C.F.D.T. şi F.O. — au chemat pe toţi membrii acestor organizaţii să înceteze lucrul miercuri pentru cinci minute, exprimîndu-şi astfel solidaritatea cu tinerii basci judecaţi la Burgos.

MADRID 15 (Agerpres). — Generalul Franco a prezidat luni seara, la Palatul Prado din Madrid, o reuniune extraordinară a cabinetului spaniol, consacrată examinării situaţiei din ţară. În încercarea de a stăvili puternicele proteste stimate în rîndul opiniei publice spaniole de înscenarea judiciară de la Burgos împotriva celor 16 patrioţi basci, guvernul a hotărît să suspende pe timp de şase luni articolul 18 din constituţie, referitor la libertăţile individuale. Potrivit acestei măsuri, care se aplică pe întreg teritoriul Spaniei, autorităţile poliţieneşti obţin, practic, împuterniciri nelimitate de a aresta şi reţine fără judecată orice persoană. Textul constituţional suspendat limita perioada de detenţiune provizorie la 72 de ore.

PROCESUL „AFACERII SONG MY"

• LA FORT BENNING a continuat luni audierea martorilor apărării în cadrul procesului intentat locotenentului William Calley, acuzat de uciderea a 102 civili sud-vietnamezi, în masacrul de la 16 martie 1968, din satul Song My.

„Distrugere, acesta era consemnul. Trebuia să radem toată zona respectivă", a declarat Gene Oliver, unul dintre cei care au fost de faţă la masacru. Referindu-se la ordinele date de comandantul companiei, căpitanul Ernest Medina, martorul a adăugat: „El ne-a spus să omorîm inamicul, asta-i tot". Întrebat cine era considerat „inamic", Gene Oliver a răspuns: „Toată lumea, toată lumea din sat".

Un alt martor, Elmer Haywood, a confirmat că ordinul căpitanului Medina era „de a distruge satul şi orice fiinţă ce se afla în el".

Al treilea martor interogat, sergentul L.G. Bacon, a declarat că, în opinia sa, ordinul căpitanului Medina de a distruge totul presupunea şi uciderea femeilor şi a copiilor.

„Lunohod-1" îşi continuă activitatea selenară. În fotografia noastră se observă o roată a vehiculului şi urma lăsată de aceasta în solul lunar

Acorduri economice româno-grece

ATENA 15. — Corespondentul Agerpres, Alexandru Cîmpeanu, transmite: Marţi dimineaţa a sosit la Atena ministrul comerţului exterior al României, Cornel Burtică. La aeroport, ministrul român a fost întîmpinat de Spyros Zappas, ministrul comerţului din Grecia, Athanasios Palantios, secretar general al ministerului, şi alte persoane oficiale.

Cornel Burtică şi Spyros Zappas au semnat în aceeaşi zi acordurile privind schimburile comerciale de lungă durată (1971-1975), de plăţi şi de cooperare economică, industrială şi tehnică între România şi Grecia.

Potrivit acordului comercial, volumul schimburilor de mărfuri dintre România şi Grecia va reprezenta în 1971 o creştere de circa 28 la sută faţă de anul 1970. Ţara noastră va exporta în Grecia printre altele, utilaj energetic, echipament minier, echipament de cale ferată, maşini pentru construcţie rutieră, maşini-unelte, tractoare, maşini agricole, produse ale industriei chimice, petroliere etc. La importul din Grecia se prevede: bumbac şi fire de bumbac, piei, produse ale industriei siderurgice, sulf, caolină, produse ale industriei alimentare, textile etc.

Acordul de cooperare economică, industrială şi tehnică prevede realizarea cooperării între organisme economice şi întreprinderi din cele două ţări.

ORIENTUL APROPIAT

• Interviul regelui Hussein • Măsuri de ordine în Iordania • Consultări interarabe

PARIS 15 (Agerpres). — „Dacă vom reuşi să punem în aplicare rezoluţia Consiliului de Securitate din 22 noiembrie 1967, nu vom mai întîmpina nici o dificultate. Este imperios necesar să se acţioneze urgent pentru restabilirea păcii în Orientul Apropiat" a declarat regele Hussein al Iordaniei, într-un interviu televizat acordat ziariştilor francezi în timpul vizitei sale neoficiale la Paris. „Majoritatea zdrobitoare a poporului meu nu doreşte decît pacea. De îndată ce se va pune capăt ocupaţiei teritoriilor arabe de către Israel, nu va mai exista nici un motiv de luptă", a afirmat Hussein.

La întrebarea dacă Iordania ar avea în vedere o negociere separată de pace cu Israelul, Hussein a răspuns negativ.

AMMAN 15 (Agerpres). — În cadrul reuniunii sale de luni seara, Comitetul superior arab însărcinat cu supravegherea normalizării situaţiei din Iordania a adoptat noi măsuri, menite să pună capăt incidentelor dintre armata iordaniană şi unităţile de comando. Acestea prevăd, între altele, reorganizarea miliţiei palestiniene şi a forţelor de ordine guvernamentale şi repartizarea lor pe cartiere, în Amman şi în celelalte oraşe ale ţării. Batalionul forţelor de securitate iordaniene va fi retras din capitală pe poziţiile deţinute înainte de începerea luptelor. Dispozitivele cu caracter militar ale posturilor de poliţie din Amman urmează să fie desfiinţate. Totodată, măsurile excepţionale vor fi interzise în interiorul capitalei.

AMMAN 15 (Agerpres). — Postul de radio Amman a difuzat un comunicat al Comitetului Superior Arab în care sînt condamnate incidentele provocate în capitala iordaniană de „elemente irresponsabile" în momentul în care premierul iordanian Wasfi Tall, preşedintele Comitetului Central al organizaţiei pentru Eliberarea Palestiniei (O.E.P.), Yasser Arafat şi Badhi Ladgham, preşedintele Comitetului Superior Arab, au întreprins vizite de inspecţie în regiunea Mafrak şi în guvernămîntul Irbid din nordul Iordaniei.

Comitetul Central al O.E.P., menţionează comunicatul, a arestat pe autorii provocărilor armate şi i-a predat autorităţilor iordaniene competente. Ei vor fi traduşi în faţa justiţiei, conform acordurilor de la Cairo şi Amman care stipulează reprimarea tuturor atentatelor la securitatea ţării.

CAIRO 15 (Agerpres). — Generalul Mustafa Tlass, şeful Statului major al forţelor armate siriene, a sosit luni seara la Cairo, în fruntea unei delegaţii militare. Potrivit agenţiilor de presă, el va avea convorbiri cu oficialităţile militare egiptene, în probleme privind colaborarea în domeniul militar între Republica Arabă Unită şi Siria.

Controverse în jurul noii legislaţii sindicale britanice

LONDRA 15. — Corespondentul Agerpres, Nicolae Ploşeanu, transmite: În Camera Comunelor a Marii Britanii au luat sfîrşit marţi seara, dezbaterile asupra proiectului guvernamental privind reforma legislaţiei sindicale. Acest proiect, care, după cum s-a arătat, îngrădeşte drepturile sindicatelor şi ale celor ce muncesc, a stîrnit o puternică reacţie în rîndul oamenilor muncii din Anglia. La 8 decembrie, în întreaga ţară au avut loc greve, mitinguri şi demonstraţii în semn de protest faţă de proiectul guvernamental. Dezbaterile de luni şi marţi din Camera Comunelor au semănat mai mult cu un dialog al surzilor. În timp ce ministrul muncii şi productivităţii, Robert Carr, declara că proiectul este „cel mai cuprinzător cod al drepturilor muncitorilor", de pe băncile opoziţiei laburiste, Hugh McCartney, spunea că proiectul reprezintă „cea mai crasă legislaţie" antimuncitorească. Un alt deputat al opoziţiei, Eric Heffer, a declarat că un viitor guvern laburist va anula această legislaţie şi o va înlocui cu alta care să cuprindă „propuneri pozitive".

La încheierea dezbaterilor a luat cuvîntul premierul Edward Heath, care a încercat să justifice necesitatea adoptării reformei legislaţiei sindicale.

Congresul sindicatelor britanice (T.U.C.) va adresa o petiţie Camerei Comunelor în care va respinge proiectul de lege privind reforma sindicatelor.

• ORGANIZAŢIA GENERALĂ A PETROLULUI din R.A.U. a semnat cu cinci mari companii internaţionale — Shell, Mobil Oil, British Petroleum, Compagnie Française des Petroles şi American Oil Company — un contract privind construirea conductei petroliere Suez-Alexandria. Această ştire a fost transmisă de agenţia Reuter, care citează declaraţia lui Ali Waly, directorul organizaţiei generale a petrolului din R.A.U.

Conducta lungă de 331 km, va avea, o dată cu darea ei în exploatare, un debit anual de 70 milioane tone de petrol.

Construirea conductei Suez-Alexandria va reduce simţitor cheltuielile de transport al ţiţeiului din Golful Persic spre Europa şi va aduce statului egiptean însemnate beneficii.

După semnarea Tratatului polono — vest-german

BONN 15 (Agerpres). — Luînd cuvîntul la Congresul federal de la Bremen al Tinerilor socialişti, cancelarul federal, Willy Brandt a adresat tineretului Poloniei şi R. F. a Germaniei, apelul de a contribui la reconcilierea dintre cele două ţări. „La 25 de ani după război — a spus Brandt — popoarele Europei sînt datoare, tocmai pentru că îşi cunosc istoria, să-şi concentreze forţa lăuntrică spre a se apropia unele de altele şi a deschide o nouă pagină în istorie".

Cancelarul federal a relevat hotărîrea partidului său de a nu tolera ca prin atitudinea naţionalistă şi frazeologia reacţionară, să fie periclitată democraţia în R.F.G. El şi-a exprimat convingerea că, grupuri cum ar fi „Acţiunea de rezistenţă", nu vor înregistra succese şi a chemat toate forţele democratice să se opună provocărilor de dreapta.

VARŞOVIA 15 (Agerpres). — Agenţia P.A.P. anunţă că Willy Brandt, cancelarul R. F. a Germaniei, a adresat preşedintelui Consiliului de Miniştri al R. P. Polone, Jozef Cyrankiewicz, o scrisoare în care mulţumeşte pentru ospitalitatea de care s-a bucurat delegaţia vest-germană în timpul recentei sale vizite la Varşovia.

VARŞOVIA 15 (Agerpres). — La 14 decembrie, la Varşovia, a avut loc cea de-a şasea plenară a C.C. al P.M.U.P. Plenara a dezbătut situaţia economică a ţării şi a trasat principalele sarcini de viitor ale P.M.U.P. în acest domeniu. În legătură cu aceasta, Boleslaw Jaszczuk, membru al Biroului Politic, secretar al C.C. al P.M.U.P., a prezentat un raport.

La cel de-al doilea punct al ordinii de zi, Wladyslaw Gomulka, prim-secretar al C.C. al P.M.U.P., a prezentat o informare asupra Tratatului cu privire la bazele normalizării relaţiilor dintre Polonia şi R. F. a Germaniei. Plenara P.M.U.P. a adoptat în această problemă o rezoluţie care subliniază printre altele că, C.C. al P.M.U.P. salută cu satisfacţie încheierea acestui Tratat, care recunoaşte ca definitivă şi de neschimbat, frontiera de vest a Poloniei pe Odra-Nysa, fapt pe care celălalt stat german — Republica Democrată Germană — l-a făcut acum 20 de ani, prin Tratatul de la Zgorzelec.

Impas la Bruxelles

Consiliul Ministerial al Pieţei comune a eşuat din nou în încercarea de a adopta planul privind crearea unei uniuni economice şi monetare în următorii zece ani.

Reuniţi luni la Bruxelles, miniştrii afacerilor externe şi de finanţe au participat la o şedinţă-maraton, care a durat pînă în zorii zilei de marţi. Singura lor hotărîre concretă a fost de a relua în discuţie proiectul privind crearea uniunii economice şi monetare la începutul anului viitor.

Agenţiile de presă menţionează că dezbaterile „celor şase" s-au împotmolit mai ales asupra capitolului care prevede transferarea către un organism supranaţional a competenţelor în probleme monetare şi economice, ce revin în prezent fiecărui stat. După cum a declarat într-o conferinţă de presă ministrul vest-german al economiei, Karl Schiller, concepţiile „celor şase" în ce priveşte realizarea preconizatei uniuni economice şi monetare sînt diferite. În timp ce majoritatea ţărilor comunitare, a adăugat Schiller, consideră că, pentru realizarea obiectivului propus, Tratatul de la Roma, în forma sa actuală, este insuficient şi, în consecinţă, trebuie revizuit, Franţa este de părere că realizarea preconizatei uniuni trebuie să se desăvîrşească în limitele Tratatului, aşa cum se prezintă el acum. Agenţia France Presse relevă că participanţii la reuniunea de la Bruxelles s-au arătat decepţionaţi de rezultatele dezbaterilor, apreciind că „spiritul întîlnirii comunitare la nivel înalt de la Haga n-a fost respectat în şedinţa de luni".

Observatorii politici apreciază că sesiunea Consiliului Ministerial al C.E.E., ultima din acest an, a relevat, o dată în plus, puternicele disensiuni, mai ales de natură politică, existente între „cei şase". Totodată, observatorii politici sînt de părere că nici în luna ianuarie „cei şase" nu vor putea să ajungă la un acord, întrucît — după părerea lor — este aproape imposibil ca Franţa să-şi schimbe poziţia într-o perioadă atît de scurtă.

pe scurt

• LA 15 DECEMBRIE, au început la Moscova lucrările celei de-a 50-a şedinţe a Comitetului Executiv al C.A.E.R., la care participă vicepreşedinţi ai guvernelor din Bulgaria, Cehoslovacia, R.D. Germană, Mongolia, Polonia, România, Ungaria şi Uniunea Sovietică.

Lucrările şedinţei se desfăşoară sub conducerea preşedintelui în funcţiune al Consiliului de Ajutor Economic Reciproc, tovarăşul Gheorghe Rădulescu, vicepreşedinte al Consiliului de Miniştri al Republicii Socialiste România.

• ÎN SALOANELE AMBASADEI ROMÂNE DIN MOSCOVA a avut loc marţi o întîlnire prietenească în cinstea noii conduceri centrale a Asociaţiei de prietenie sovieto-română (A.P.S.R.), aleasă de a treia conferinţă Unională a A.P.S.R.

Au participat reprezentanţi ai conducerii Uniunii Asociaţiei Sovietice de prietenie şi legături culturale cu străinătatea, activişti ai C.C. al P.C.U.S., funcţionari superiori ai Ministerului Afacerilor Externe al U.R.S.S., prim-vicepreşedinţi şi vicepreşedinţi, membri ai conducerii centrale, precum şi conducători ai filialelor A.P.S.R.

Întîlnirea s-a desfăşurat într-o atmosferă caldă, prietenească.

Bilanţul luptelor

• ÎN TIMPUL ACŢIUNILOR desfăşurate de forţele patriotice din Vietnamul de sud în luna noiembrie, trupele americano-saigoneze au suferit importante pierderi în oameni şi tehnică de luptă. Agenţia „Eliberarea" anunţă că numai în provincia Mitho au fost scoşi din luptă, în această perioadă, 1 000 de soldaţi inamici, au fost distruse 17 autovehicule şi capturate cantităţi însemnate de arme. Două şalupe inamice au fost scufundate.

Griji canadiene

• MINISTRUL DE EXTERNE AL CANADEI, Mitchel Sharp, a declarat că principala problemă a ţării sale este „cum să rămînă independentă şi, în acelaşi timp, să trăiască în armonie cu Statele Unite". Afirmînd că o astfel de problemă se pune şi ţărilor Europei occidentale, Sharp a relevat interesul Canadei de a cultiva „legături politice şi economice solide cu ţările vest-europene". El a adăugat că astfel de legături sînt necesare nu „pentru o opoziţie faţă de S.U.A., ci pentru a crea un echilibru sănătos al raporturilor interoccidentale".

• ÎN CAPITALA FRANŢEI a avut loc marţi o ceremonie în cadrul căreia renumita „Place de l'Etoile" a primit numele generalului Charles de Gaulle.

• MIŞCĂRILE SUBTERANE care au determinat deplasările verticale ale vechii cetăţi portuale Pozzuoli, cunoscute încă de pe vremea romanilor, s-au intensificat în ultimele luni, au anunţat recent savanţii italieni. Forţa şi frecvenţa acestor mişcări telurice sînt însă de mai mică intensitate decît cele din iarna trecută, cînd, alarmaţi, jumătate din cei peste 68 000 de locuitori ai oraşului părăsiseră în grabă localitatea.

Potrivit precizărilor făcute de Departamentul lucrărilor publice din Napoli, oraşul învecinat, terenul localităţii Pozzuoli a crescut în altitudine între 11 noiembrie şi 12 decembrie cu o medie de 0,85 milimetri pe zi, creşterea cea mai mare a acestei ultime luni fiind de 2,94 centimetri.

Fenomenul geologic, constînd în „uşoare cutremure de pămînt" şi denumit „bradyseism", se datorează deplasărilor unui strat subteran de lavă, în cazul respectiv cel care alimentează vulcanul Vezuviu, de lîngă Napoli.

REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA: Bucureşti, Piaţa „Scînteii", Tel. 17.60.10, 17.60.20. Abonamentele se fac la oficiile poştale şi difuzorii din întreprinderi şi instituţii.

Tiparul: Combinatul poligrafic „Casa Scînteii"